

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστανος 10 Αθήνα Τ.Κ.10677- Τηλ: 210- 3831446 - 210- 5025251 <http://www.geocities.com/tokakouri> - e-mail: tokakouri@yahoo.gr & igonos@softlab.ntua.gr

Χρόνος 10ος • Αριθμός φύλλου 40 • Σεπτέμβριος - Οκτώβριος - Νοέμβριος 2006

Θρησκεία: «Άνθρωπος χωρίς θρησκεία είναι όπως ο ίππος χωρίς χαλινό» Μπαλζάκ

Επιστολή - παράκληση

Εγώ και ο μπαρμπα-Βασίλης ο Παπαθεοδώρου έχουμε από κληροδότημα το 1/3 του αλώνιου που είναι στο κεντρικό μέρος του χωριού μας, στο δρόμο προς την εκκλησία. Το προσφέρουμε στο Σύλλογο με παραχωρητήρια, για να γίνει το "Σπίτι των Γερόντων", όπως ο Σύλλογος έχει θέσει σκοπό. Τα άλλα 2/3 ανήκουν στους κληρονόμους του Αθανασίου Σπ. Παναγιώταρου, Παναγιώτη Σπυρ. Παναγιώταρου, Θεοδώρας Σπυρ. Παναγιώταρου, Σταμάτας Ν. Καρατζά και Βάσως Αντ. Συμπρούκου.

Οι κληρονόμοι είναι πολλοί και το κάθε μερίδιο πενιχρότατο.

Όλους αυτούς τους κληρονόμους παρακαλώ πολύ, να προσφέρουν με τη σειρά τους το δικό τους μερίδιο στο Σύλλογο Αρτεμισιωτών για να γίνει ένα Γηροκομείο, στο χωριό μας πράξη μεγάλης προσφοράς και αξίας.

Παρακαλώ να απευθυνθούν στον ιερέα του χωριού μας κ. Νικ. Κουτρομπή, τον οποίο παρακαλώ θερμά να αναλάβει την υποχρέωση, και ο καθένας να του επιδώσει προσωπικά ή ταχυδρο-

μικώς το δικό του παραχωρητήριο, με λόγια απλά και καθαρά.

«ΠΑΡΑΧΩΡΗΤΗΡΙΟ»

Εγώ κάτοχος ενός μικρού μεριδίου - κληρονόμος του «τάδε».... από το αλώνι στο κέντρο του χωριού στο δρόμο προς την εκκλησία, παραχωρώ το μερίδιό μου στο Σύλλογο Αρτεμισιωτών για να γίνει το σπίτι των γερόντων. Υπογραφή»

Ελπίζω στην καλόπιστη προσφορά όλων και σας ευχαριστώ πολύ.

Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη

Ο ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του.

Τηλ: 27960-61154 και 27960-61145 κ. Δήμητρα Ρόκκα, υπεύθυνη λειτουργίας του ξενώνα.

Ο ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει το Πάσχα. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

Ο Σύλλογος
Αρτεμισιωτών Αττικής
και η εφημερίδα
«ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ»
έχονται σε όλο
τους συμπατριώτες
μας
Καθά
Χριστούγεννα
και εορταστικό μέγεθος το 2007

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ 4-2-2007

Σας προσκαλούμε στην κοπή της πίτας που θα γίνει στην ταβέρνα Ο ΜΩΡΗΑΣ 19ο χλμ. Λ. Πάρνηθας (τηλ. 210-2461177) στις 4-2-2007 ώρα 12 το μεσημέρι.

Θερμή παράκληση να παραβρεθείτε όλοι.

Θα υπάρχει ζωντανή μουσική.

Τιμή πρόσκλησης 25 ευρώ (όλα πληρωμένα).

Δηλώσεις συμμετοχής στα μέλη του Δ. Σ.

Το Δ. Σ.

Ο άρτος ο περιούσιος

Το ψωμί αποτελεί, όπως λέγει ο Γ. Ν. Φίλιας, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Αθηνών, το ουσιαστικότερο μέσο συντήρησης του ανθρώπου. Από την Παλαιά Διαθήκη, ήδη, χαρακτηρίζεται ως πηγή δυνάμεως και στοιχείο, χωρίς το οποίο όλα τ' άλλα μέσα διατροφής καθίστανται ελλειμματικά. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Παλαιά Διαθήκη όχι μόνο το ψωμί αλλά και η γεύση του αποτελεί κριτήριο της καθημερινότητας - όποιος υποφέρει - λέει τρώει το ψωμί του με δάκρυα, ενώ όποιος είναι χαρούμενος το τρώει με χαρά!

Οι απόψεις αυτές, βέβαια, πηγάζουν από τα πρώτα κεφάλαια του βιβλίου της Γενέσεως, όπου ως συνέπεια της αμαρτωλότητας του ανθρώπου εξαγγέλλεται το «θα τρώγει το ψωμί του με τον ιδρώτα του προσώπου του».

Έτσι η αφθονία ή η έλλειψη του ψωμιού θα

Συνέχεια στην 5η σελ.

Χριστούγεννα στο μέτωπο!

Πόσες φορές στην πατρίδα τα παιδιά της μέσα στις ανυπέβλητες δυσκολίες του αγώνα για ελευθερία και ανεξαρτησία δε γνώρισαν Χριστούγεννα!

Δεν τα γιόρτασαν μέσα στη ζεστασιά του σπιτιού όσο φτωχό κι αν ήταν.

Παραθέτουμε σήμερα ένα αυθεντικό διήγημα από την ανθολογία της ιστορίας μας.

Προφυλακές Ολύτσικα Ηπείρου
24 Δεκεμβρίου 1912.

Ξαστεριά! κλαράκι δεν κουνιέται. Το φεγγάρι φωτίζει καθαρά, κατακάθαρα τα βουνά της Μανωλιάσας και του Ολύτσικα, που τέτοια ώρα μας φαίνονται διπλά στον όγκο και στο ύψος. Μπορεί κανείς να διακρίνει τις προφυλακές μας επάνω σ' αυτά, σειρές από φαντάρους ριγμένους τον ένα δίπλα στον άλλο, να ξεκουράζονται στην αστροφεγγιά, που είναι γι' αυτούς πολύτιμη γιατί δεν αφήνει τους Αρβανίτες να μεταχειριστούν έναν από τους φοβερούς τρόπους που ξέρουν, τον αιφνιδιασμό, για να φτάσουν τη γραμμή και να τους επιτεθούν. Θ' αναπαυθούν απόψε.

Που και που, κανένας από τους στρατιώτες μας πετιέται ξαφνικά και δώσ' του πάνω κάτω να ζεστάνει λίγο το παγωμένο του κορμί.

Το δυνατό κρύο μάς περονιάζει τα κόκκαλα και κάνει τη μέση μας και τις πλάτες να πονούν.

— Μια βραδιά είναι κι αυτή και θα περάσει βρε παιδιά! όλοι υποφέρουν σήμερα για την πατρίδα!

Συνέχεια στην 4η σελ.

Οι παλιές φωτογραφίες

Πάντα, από παιδί, με συγκινούσαν οι παλιές φωτογραφίες. Αυτές που ξεθώριαζαν κάποτε καρφωμένες στον τοίχο δίπλα στον παλιό ξεβαμμένο καθρέφτη, που σηματοδοτούσε τη «σάλα» του σπιτιού και σήμερα, όσες έχουν απομείνει, μουχλιάζουν πεταμένες σε κάποιο παμπάλαιο μπαούλο, προικίο μιας άλλης εποχής, στην αποθήκη του κάθε σπιτιού.

Αν τις δεις και τις προσέξεις, πολλά μπορούν να σου πουν. Σε ταξιδεύουν μέσα στο χρόνο και σου διηγούνται στιγμές χαμηλότονης, απλές που κυλούσαν ανάμεσα στη γη και στους ανθρώπους της υπαίθρου και όχι μόνο. Νιώθεις το χαμόγελο της σποράς, τον κόπο του θερισμού, τη ραστώνη του μεσημεριού, τη χαρά της συντροφικότητας, το βάρος του κόπου, το γλέντι του τρύγου.

Βλέπεις πρόσωπα χαραγμένα βαθιά σαν τα βουνά ολόγυρα.

Μάτια σιωπηλά, μοναχικά, αυτάρκη σ' ένα σύμπαν ζωής συνυφασμένης με την μοίρα της κάθε εποχής, τη μοίρα του κάθε ανθρώπου.

Σε κάθε φωτογραφία τα πρόσωπα είναι επώνυμα, ιερά για μας. Οι στιγμές μοναδικές και η αξία τους καθηλωτική.

Η μοναδικότητα των φωτογραφιών αυτών με την ποιότητα και την αλήθειά τους αξιοσέβαστη.

Μέσα απ' αυτές ξεδιπλώνεται η ιστορία, η κοινή ιστορία για όλους εμάς, η ιστορία του χωριού μας: ο αγώνας της επιβίωσης με τη σκληρή δουλειά, το όνειρο των σπουδών με τα γράμματα, ακριβά πεινασμένα και δυσκολίες ανυπέβλητες, ο δρόμος της μετανάστευσης, η χαρά του γάμου, τα πανηγύρια, τα ζώα και τα κοπάδια.

Μιλήσαμε με το Γιάννη το Σταματόπουλο πολύ γι' αυτές τις φωτογραφίες.

Ο ίδιος έχει αρκετές χαρισμένες από αξέχαστους ανθρώπους και είπαμε να κάνουμε μια έκκληση προς όλους σας όσους μας διαβάζετε να μας βοηθήσετε με τις δικές σας παλιές φωτογραφίες να μπορέσουμε να βγάλουμε με το Σύλλογο ένα λεύκωμα.

Ένα λεύκωμα επιδώρημα στη μνήμη αυτών που μας μεγάλωσαν, που θα γίνει μια ζωντανή ιστορία του χωριού μας, σεβαστή κι αγαπημένη. Θα σεβαστούμε κάθε επιθυμία σας και οι φωτογραφίες θα επιστραφούν σε όλους αμέσως.

Ελπίζουμε και προσμένουμε πολλές. Ευχαριστούμε.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**Αρραβώνες**

— Η **Σοφία Δήμου Κυπραίου** (Τσιρίκου) και ο Χρήστος Β. Συρεγγέλας έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.
Τους ευχόμαστε καλά στέφρανα και βίο ανθόσπαρτο.

Με αγάπη
Η θεία Βάσω Καζάκου
και τα ξαδέλφια **Μιχάλης και Γιώργος**

Θάνατοι

- Ο **Φιλοποίμην Μπουρτσουκλής** του Αθανασίου απεβίωσε στις 29-9-2006 στην Τρίπολη.
- Ο **Παπανικολάου Δημήτριος** του Φωτίου απεβίωσε στις 9-11-2006 στην Τρίπολη.
- Η **Σταθούλη Θεοδώρα** του Σπύ-

ρου απεβίωσε στις 11-12-2006 στην Αθήνα.
• Ο **Σταματόπουλος Χαράλαμπος** του Χρήστου απεβίωσε στις 16-12-2006 στην Τρίπολη.
Εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στους οικείους τους.

Επιτυχόντες σε Α.Ε.Ι.-Τ.Ε.Ι.

Λυπούμαστε που στο προηγούμενο φύλλο δεν είχαμε πληροφορηθεί και γι' αυτό δεν δημοσιεύσαμε τις παρακάτω επιτυχίες των συγχωριανών μας:
— Η **Θεοδώρα Δ. Τσαμασιώτη**, το γένος Ελένης Β. Παυλοπούλου πέτυχε στο τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.
— Ο **Νίκος Παν. Σταματόπουλος** πέτυχε στο τμήμα Λογιστικής στο ΤΕΙ Καβάλας.
Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλές σπουδές.
Σημ.: Αν υπάρχουν και άλλοι επιτυχόντες που δεν έχουμε ανακοινώσει την επιτυχία τους παρακαλούμε ενημερώστε μας να το δημοσιεύσουμε στο άλλο φύλλο.

Νέος επιστήμων

Ο **Γιάννος Ανδ. Γουζούσσης**, το γένος Βούλας Φιλ. Δημοπούλου, πήρε το πτυχίο του ηλεκτρολόγου-μηχανικού από το Πολυτεχνείο Πάτρας, με λίαν καλώς και ήδη κάνει τη διδακτορική του διατριβή στη βιοιατρική τεχνολογία στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο.
Συγχαίρουμε το Γιάννο και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία στο μοντέρνο και πρωτοποριακό αυτό κλάδο της επιστήμης που προσφέρεται για νέες ανακαλύψεις.

Προσέφεραν στο Λαογραφικό Μουσείο

— **Αθηνά Χρόνη-Χρονοπούλου** δύο ζευγάρια σεντόνια και δύο πικεδένιες κουβέρτες.

Ευχαριστήριο

Το εκπαιδευτικό προσωπικό και οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Αρτεμισίου ευχαριστούμε θερμά το Σύλλογο Αρτεμισιωτών Αττικής για την οικονομική συνεισφορά του για την προμήθεια φωτοτυπικού μηχανήματος.

Η *προϊσταμένη του σχολείου*
Σκλάβου Αντωνία

“Επί του πειστηρίου”

Ενώ είμαστε “επί του πειστηρίου” με μεγάλη θλίψη μάθαμε το θάνατο του **Θεόδωρου Ν. Κουσιάκη, 62 ετών**, που ζούσε στη Νότια Αφρική.
Στο επόμενο φύλλο θ' αναφερθούμε στο Θόδωρο εκτενέστερα.

Διορθώσεις και παραλείψεις του προηγ. φύλλου

- 1) Η συνδρομή της **Ιωάννας Ψαρρά-Τσιράκη** ήταν 20€ και όχι 2€ που γράφτηκε.
- 2) Η συνδρομή του **Γιάννη Χαρ. Συμπόνη** ήταν 150€ και όχι 50€ που γράφτηκε.
- 3) Η συνδρομή της **Ελένης Πέτρου Δάμη** ήταν 100 δολ. Αμερικής.
Στη στήλη των ξενιτεμένων δεν αναφέρθηκαν:
1) Οι αφίξεις των παιδιών της **Αννας Φωτοπούλου-Γκάτσιος** από Αυστραλία.
2) Η άφιξη του **Νίκου Φωτόπουλου** και των παιδιών του από Αυστραλία.
Η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας ζητά συγγνώμη για τα λάθη και τις παραλείψεις.

ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ
για την εφημερίδα να στέλνονται στη διεύθυνση:
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Γλάδστωνος 10 Τ.Κ. 106 77 Αθήνα

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ**Τριμηνιαίο δελτίο**

Ιδιοκτησία
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 3831446
Εκδότης:
Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη
Τηλ: 210 5025251
Ετήσιες Συνδρομές: 6
Εξωτερικού Δολ. 30

Συντακτική επιτροπή:
Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη
Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπενεχούτσου Κωστούλα
Μπρότση-Αλωνιστιώτη Ειρήνη
....

Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες Καρπούζη
Καρπούζη Αριστέα & ΥΙΟΙ Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον (Ν. Λιόσια)
• Τηλ-Fax: 210 2619003 -210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Σ' αυτούς που έφυγαν**Παπανικολάου Δημήτριος**

Στις 09/11/2006 ημέρα Πέμπτη, έφυγε από κοντά μας ο καθ' όλα αξιγάπητος συγχωριανός μας **Δημήτριος Παπανικολάου**, σε ηλικία 80 ετών.

Ο απροσδόκητος θάνατός του γέμισε με πίκρα και θλίψη όχι μόνο τους συγγενείς και φίλους του, αλλά και όλους εκείνους που έτυχε να τον γνωρίσουν και αυτοί ήταν πάρα πολλοί.

Ο μπάμπια-Μήτσος μαζί με την αξία γυναίκα του την Ανθούλα απέκτησαν τρία παιδιά καταξιωμένα τόσο στην τοπική όσο και στην ευρύτερη κοινωνία, το Φώτη, το Γιώργο και τον Ανδρέα.

Η εργατικότητα του, η ειλικρίνεια και η τιμιότητα ήταν τα κυριότερα ψυχικά χαρίσματα του μπάμπια-Μήτσου και χάρις σε αυτά κατόρθωσε κάτω από αντίξοες συνθήκες να αποκτήσει μια αρκετά μεγάλη περιουσία και να αποκαταστήσει και τα τρία του παιδιά.

Γι' αυτό και ο χαμός του αποτελεί για την οικογένειά του ένα δυσαναπλήρωτο κενό.

Ήταν ανοιχτό μυαλό και είχε πρωτοποριακές ιδέες. Για πολλούς συγχωριανούς μας αποτελούσε παράδειγμα προς μίμηση.

Η σωματική και ψυχική του ικμάδα άρχισαν να υποχωρούν όταν προ εξαμήνου και πλέον η υγεία του κλονίστηκε σοβαρά και ήταν αναγκασμένος να μπει συχνά στο νοσοκομείο για αιμοκάθαρση. Δυστυχώς όμως ο θάνατός του δεν επήλθε από αυτό αλλά υπέστη εντελώς ξαφνικά καρδιακή ανακοπή και παρά τις προσπάθειες των γιατρών του Παναρκαδικού νοσοκομείου να τον επαναφέρουν στη ζωή, δεν κατόρθωσε να ανανήψει.

Αυτή, η αξαφνία μεγιστοποιεί τη θλίψη των συγγενών του.

Πρέπει όμως να τους ικανοποιεί η ιδέα ότι ο Θεός τον αξίωσε να δει εγγόνια και να φύγει από τη ζωή ευχαριστημένος.

Εμείς ευχόμαστε στον μπαμπια-Μήτσο καλό παράδεισο και το χώμα που τον σκέπασε να είναι ελαφρύ. Ο Θεός ας τον αναπαύσει. Στους οικείους του ευχόμαστε εκ βάθους καρδιάς κουράγιο και υπομονή.

Σταματόπουλος Διονύσιος

Φιλοποίμην Αθ. Μπουρτσουκλής

Στις 30-9-2006 σε ηλικία 80 ετών πέθανε στο χωριό ο **Φιλοποίμην Α. Μπουρτσουκλής**.

Γεννήθηκε το 1928 στο χωριό. Ήταν το τρίτο παιδί του Θανάση και της Παναγιώτας Μπουρτσουκλή.

Στο χωριό μεγάλωσε και έζησε όλη του τη ζωή. Εξήρσε μια ήσυχη ζωή ως αγρότης μαζί με την αδελφή του Γιάννα. Ήταν χαρκτηρας ήσυχος, ήπιος, μαλακός άνθρωπος, πολύ καλός χαρακτήρας. Άνθρωπος που δεν ζημίωσε, δεν έκανε κακό σε άλλους.

Τα τελευταία χρόνια είχε προβλήματα υγείας, τα οποία αντιμετώπιζε έχοντας τη φροντίδα των ανηψιών του, παιδιών του αδελφού του Διονύση.

Αιώνια η μνήμη του.

Προς τους ενορίτες μου και τους απανταχού της γης Κακουραίους.

Αδελφοί μου αγαπητοί, χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε μετά των οικείων σας.

Με τον ερχομό των Χριστουγέννων και της χρηστότητας του Κυρίου επικοινωνώντας μαζί σας εκ καθήκοντος σας εύχομαι εκ καρδιάς χρόνια πολλά και θεοτιμήματα.

Τον ύμνο των αγγέλων **“Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία”** ψάλλοντες εύχομαι και παρακαλώ τον Κύριον της δόξης, όπως αυτή η περιπόθητη ειρήνη του ουρανού, επικρατήσει και στη γη το γρηγορότερο προς δόξαν Θεού και ωφέλεια σύμπαντος του ανθρωπίνου γένους. Κατά την μεγάλη αυτή γιορτή της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, εκκλησιαζόμενοι ας μεταφερθούμε νοερά στο σπήλαιο της Βηθλεέμ και κοιτάζοντας νοερά το θείο βρέφος ας του προσφέρουμε την καθαρή καρδιά μας, μαζί με την ολόθερμη πίστη μας, διότι “επεστέψατο ημάς εξ ύψους ο Σωτήρ ημών”.

Τέλος κοινωνούντες των αχράντων μυστηρίων ας λάβουμε το σώμα και το αίμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού προς άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιον κατά τας Γραφάς.

Με αγάπη Χριστού, παραδοχή και εκτίμηση πολλή
Ο εφημέριος Αρτεμισίου
Νικόλαος Κουτρομπής

Μη μας ξεχνάτε!

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών, όπου κι αν έρχεται η εφημερίδα μας, μη μας ξεχνάτε. Χωρίς τις δικές σας συνδρομές, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Μη ξεχνάτε τη συνδρομή σας. Σας ευχαριστούμε πολύ.
Το Δ. Σ.

Δημοτικά τραγούδια

Είναι γνωστό στο χωριό ότι οι **Κολιπουλαίοι είναι πολύ καλοί τραγουδιστές δημοτικών τραγουδιών.**

Έτσι απευθυνθήκαμε στο **Δημ. Ηλ. Κολιόπουλο (Λούρα)**, ο οποίος πρόθυμα μας είπε μερικά παλιά δημοτικά τραγούδια, κλέφτικα. Τα τραγούδια αυτά είναι “της τάβλας”, “βραστά”. Δηλαδή δεν χορεύονται, τραγουδιούνται αργά, όταν η παρέα είναι στο τραπέζι.

Τ' Ανδρούτσου

Τ' Ανδρούτσου η μάνα χαιρείται
του Διάκου καμαρώνει
τ' έχουνε γιους αμαρτωλούς
και γιους καπεταναίους.

Ο Ανδρούτσος πιάνει τη Γραβιά
κι ο Διάκος την Αλαμάνια
να καρτερέσουν την Τουρκιά
να μας ελευθερώσουν.

Κολοκοτρώνης

Χτες προχτές επέρασα
απ' τα βουνά της Πιάνας
κι ακούω το Γέρο του Μωριά
να λέει στα παλικάρια:
— Παιδιά μου ήρθ' ο χινόπωρος,
παιδιά μου ήρθ' ο χειμώνας.
Πέσαν τα φύλλα απ' τα κλαριά,
ξεσκιούνται τα λημέρια,
κι εσύ καμήνη κλεφτοσυριά
και που θα ξεχειμάσεις.

Λεμπενιός

Βγήκε ο ήλιος κόκκινος
και το φεγγάρι μαύρο
κι ο λαμπερός Αυγερινός
αργεί να βασιλέψει.

Πες μας καμήνε Αυγερινέ
κάνα καλό χαμπέρι.
Τι να σας πω μωρέ παιδιά
τι να σας μολογήσω.
Το Λεμπενιό τον πιάσανε
τον τρομερό τον κλέφτη.

Μεσολόγγι

Θρήνος μεγάλος έγινε
μέσα στο Μεσολόγγι.
Το Μάρκο πάλ' στην εκκλησία
το Μάρκο πάλ' στον τάφο.
Εξήντα παπάδες πάλ' μπροστά
και δέκα δεσποτάδες
κι από κοντά Σουλιωτισσες
πολλές Σουλιωτοπούλες.
(Κώστας Β. Χριστόπουλος)

Ξύπνησ' η Όλγα μας πρωί
η Όλγα του Σταυράκου.
Την μάνα της να πάει να ιδεί
απάνω στη Ραψάνη.
Κι ο Χάρος την περίμενε.
Απόψε ο Χάρος διάλεξε
την Όλγα για να πάρει.
Τα νιάτα της δεν σκέφτηκε
ούτε την ομορφιά της.

Από την Ελένη Β. Σταθούλη, μαθήτρια Δημοτικού, πήραμε το παρακάτω τραγούδι, που αναφέρεται στην Αντίσταση που πρόβαλε ο Λαός μας στους Γερμανούς κατακτητές.

Είναι προς τιμήν της Ελένης ότι αυτό το τραγούδι το άκουσε να τραγουδιέται και το κατέγραψε. Τη συγχαίρουμε για την ενέργειά της αυτή και την ευχαριστούμε, γιατί για μια ακόμη φορά συνεργάζεται με την εφημερίδα μας.

Της Καστανίτσας οι ξανθιές
και του Κοσμά οι ρούσες
και τ' Αη-Βασίλη οι όμορφες
οι γαϊτανανοφορούσες.

Τα σπίτια σας κι αν κάψανε
κι αν πήραν τα προκιά σας
η ανταρτσούνη να 'ναι καλά
και πάλι θάνατ' είναι δικά σας.

Για πάρτε δίπλα τα βουνά
να βρείτε τους αντάρτες
να τους μοιράσετε ψωμί
ξανθιές και μαυρομάτες.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιωάννης Χαρ. Συμπόνης	150€
Γεώργ. Αντ. Συμπρούκος	50€
Βασ. Σπ. Λαγούσης	20€
Ηλίας Σπ. Κοτσιάνης	50€
Σωτήριος Παν. Χρόνης	20€
Ιωάννα Δ. Ψαρρά-Τσιράκη	20€
Ελευθέριος Παυλής (Αμερική)	50€
Βασίλης Γ. Λαγούσης	50€
Παναγιώτα Κακαρικού-Κουτσούκου	20€
Σωτήρης Σταυρινός	20€
Τάκης Γ. Σταματόπουλος	20€
Δημήτρης Κ. Παπαγεωργίου	20€
Βασίλης Χρ. Ρόκκας	50€
Ελένη Ι. Ρόκκα-Λυκουρέντζου	10€
Σταυρούλα & Παναγιώτα	100\$ Αυστρ.
Χ. Ρόκκα	150€
Τάκης Σταθούλης	50€
Δημήτρης Σπυρ. Τσαγκαλάκης	50€
Γιώργος Δ. Οψιμούλης	100€

Τα πρώτα έργα και οι άνθρωποι που σημάδεψαν το χωριό μας

Αν γυρίσουμε το ρολόι του χρόνου πίσω 50 ή 100 χρόνια τουλάχιστον, τότε που τα χωριά ήταν κλειστές κοινωνίες, διαπιστώνουμε ότι η πρόοδος ήταν αργή, μιας και στο χρονικό αυτό διάστημα μεσολάβησαν δύο παγκόσμιες πόλεμοι. Και για τη μικρή μας Ελλάδα, οι Βαλκανικοί πόλεμοι, Μικρασιατική καταστροφή, Κατοχή και ο Εμφύλιος.

Όλα αυτά είχαν σαν αποτέλεσμα την καταστροφή του οδικού δικτύου και πολλών σπιτιών, την μείωση της κτηνοτροφίας και της καλλιέργειας της γης. Έτσι οι άνθρωποι, μετά από όλες αυτές τις ταλαιπωρίες, κλείστηκαν στο καβούκι τους και έγιναν καχύποπτοι σε καθετί που άλλαζε τη ρότα της ζωής τους.

Το χωριό το δικό μας, θα πρέπει να ομολογήσουμε, ήταν από τα πιο προοδευτικά χωριά της περιοχής και αυτό οφείλεται στο ότι διέθετε κάμπο αλλά και γρήγορη προσπέλαση προς την Τρίπολη.

Η εξέλιξη τα τελευταία 40 χρόνια ήταν ραγδαία με αποτέλεσμα το χωριό να έχει αλλάξει ριζικά όψη.

Σήμερα όλα σχεδόν τα σπίτια έχουν κεντρική θέρμανση (καλοριφέρ), μπάνιο με θερμοσίφωνα, πλήρη ηλεκτρική εγκατάσταση, ηλεκτρική κουζίνα, έγχρωμη τηλεόραση και ένα τουλάχιστον αυτοκίνητο.

Θα αναρωτιέται κανείς ποιος στο χωριό έφερε το πρώτο ραδιόφωνο, ποιος είχε την πρώτη κούρσα (Ι.Χ. αυτοκίνητο) πότε ήλθε το ηλεκτρικό ρεύμα, πότε έγιναν τα μεγάλα έργα στο χωριό μας; Με το σημερινό άρθρο θα προσπαθήσουμε να θυμηθούμε όλα αυτά που συνέβησαν στην πρόοδο του χωριού. Έτσι θα φρεσκάρουμε την μνήμη των μεγάλων και ταυτόχρονα θα μάθουν και οι νεότεροι για τα πράγματα που σημάδεψαν το χωριό μας.

Σε αυτό θα μας βοηθήσει ο **μπάρμπα-Βασίλης Παπαθεοδώρου** που γνωρίζει τα πράγματα από πρώτο χέρι αφού τα έζησε από κοντά. Έτσι έχουμε:

1) **Την πρώτη κούρσα, δηλαδή το πρώτο Ι.Χ. το είχε το 1918 ο σπουδαίος γιατρός Βασίλης Κωτσιοβός**, που δυστυχώς για το χωριό αλλά και για την Αρκαδία πέθανε νέος, το 1923 (λεπτομέρειες για τη δράση του έχουν γραφτεί από την ανιψία του Βαρβάρα Θεοδ. Κωτσιοβού σε σχετικό άρθρο που έχει δημοσιεύσει η εφημερίδα μας).

2) **Την καλλιέργεια της πατάτας την έφερε πρώτος ο δάσκαλος Γιάννης Μπενεχούτσος το 1928** και την καλλιέργησε στο περιβόλι του (σήμερα το κτήμα αυτό είναι αμπέλι του Νώντα Σπυρόπουλου κοντά στα Τασιοπούλαϊκα Χάνια. Και αυτός ο πρωτοπόρος άνθρωπος και δάσκαλος πέθανε νέος το 1933 αλλά το έργο που άφησε πίσω του ήταν και παραμένει σημαντικό και σήμερα ακόμη).

3) **Τα πρώτα τραγούδια ακούστηκαν στη δεκαετία του '30 από τα γραμμώφωνα που είχαν στα σπίτια τους ο Νόνιος Μπουτροσυκλής και ο Διονύσης Δήμης.**

4) **Το πρώτο ραδιόφωνο το εγκατέστησε στο καφενείο του ο Σάκης Δούρος.** Ήταν αρχές του 1950 και το μεγάλο φωνοεικό που είχε πάνω από την πόρτα της εισόδου.

Για πρώτη φορά, εμείς «η μαριδά του χωριού», που παρακολουθούσαμε με δέος την εγκατάσταση, ακούσαμε τα τραγούδια της εποχής:

“Απόψε κάνεις μπαμ...”, “Το κορίτσι θέλει θάλασσα...” και άλλα. Αργότερα παρακολουθήσαμε τους ποδοσφαιρικούς αγώνες τις Κυριακές το απόγευμα καθισμένοι στο πεζούλι του καφενείου προσφορά στη νεολαία του χωριού από τον μπάρμπα-Σάκη.

5) **Το πρώτο χειροκίνητο τηλέφωνο** (καρβουνιστήρι, αφού λειτουργούσε με μανιβέλα) που ήταν και το μονα-

δικό στο χωριό είχε εγκατασταθεί **στο σπίτι του γερο-Νικολάκη Κοτσιάνη** στο τέλος της δεκαετίας του 1930 που ήταν και για πολλά χρόνια πρόεδρος της κοινότητας. Ο γερο-Νικολάκης κατά γενική ομολογία ήταν ένας σημαντικός άνθρωπος του χωριού μας.

6) **Το ηλεκτρικό ρεύμα ήρθε στο Κακούρι για πρώτη φορά το καλοκαίρι του 1964.** Τις πρώτες εγκαταστάσεις, όπου ήταν απλές, ένας πίνακας με μια ασφάλεια των 5 ή 10Α και από ένα φως σε κάθε δωμάτιο τις έκαναν ο **Σωτήρης Δ. Ψαρράς** και ο **Γιάννης Φιλ. Ζιωτόπουλος**, νέοι ηλεκτρολόγοι τότε που κατέβηκαν από την Αθήνα για το σκοπό αυτό.

Ο ηλεκτρισμός άλλαξε άρδην τη ζωή στο χωριό μας, ήταν από τα σημαντικότερα έργα.

7) Η μετάβαση στην Τρίπολη αλλά και η μεταφορά προϊόντων, πεπόνια, καρπούζια, πατάτες και άλλα γίνονταν με τα ζώα.

Για πρώτη φορά άρχισε η μεταφορά να γίνεται με κάρρα στη δεκαετία του 1920 ίσως και λίγο γρηγορότερα. **Έτσι οι πρώτοι καροτσαεραίοι ήταν:**

- Κολιός Δούρος
- Γιάννης Παπαθεοδώρου
- Μιχάλης Κωτσιοβός

8) **Η πρώτη συγκοινωνία με αυτοκίνητο έγινε με φορτηγό που είχαν συνεταιριστικά ο Ντρόλος (Γιώργης Β. Σταματόπουλος) και ο Γιαννάκος Τασιοπούλος** στις αρχές της δεκαετίας του 1940.

9) **Το ρολόι της εκκλησίας εγκαταστάθηκε το 1954, δωρεά του Γιαννάκου Σταματόπουλου (Ντρόλα).** Ήταν ένα σημαντικό έργο, αφού ρολόι στο χωριό πρέπει να είχαν τρία-τέσσερα άτομα, μεταξύ αυτών ο **δάσκαλος Παν. Μαγκλάρης και ο παπα-Γιώργης Κοτσιάνης.**

Από το ρολόι του χωριού μάθαμε να διαβάζουμε σωστά την ώρα, αλλά και οι μεγαλύτεροι να οργανώνουν τις εργασίες τους καλύτερα. Παλιότερα οι άνθρωποι εκτιμούσαν το χρόνο με το ύψος του ήλιου στον ουράνιο θόλο. Έτσι έλεγαν “ο ήλιος είναι δύο πήχες ψηλά” ή “είναι ντάλα μεσημέρι”.

10) **Την πρώτη εγκατάσταση καλοριφέρ έκανε ο Ανδρέας Σπ. Σταματόπουλος το 1973** αλλά την λειτούργησε πολύ αργότερα. **Το πρώτο καλοριφέρ που λειτούργησε ήταν του Γιάννη Δ. Σταματόπουλου το 1981.**

11) **Το πρώτο γραμμικό αμπέλι έγινε από το Νώντα Σπυρόπουλο** στο περιβόλι που αγόρασε από την Ευδοξία Μπενεχούτσου (Χάνια Τασιοπούλου) το 1973.

12) **Η ασφάλτος στο χωριό έφτασε στο τέλος της δεκαετίας του 1960.** Ένα έργο που άλλαξε ριζικά τη ζωή του χωριού αφού η μετάβαση στην Τρίπολη πια γινόταν πολύ γρήγορα. Σήμερα είναι λιγότερο του ενός τετάρτου της ώρας η διαδρομή Κακούρι - Τρίπολη.

13) **Το γεφύρι του Γκόνου και το γεφύρι του Ντούρου κατασκευάστηκαν αντίστοιχα το 1915 και το 1930** περίπου. Το πρώτο επί προεδρίας **Μήτρου Τασιοπούλου** και το δεύτερο επί προεδρίας **Ντρόλα.**

14) **Το Κοινοτικό κατάστημα κατασκευάστηκε το 1957 επί προεδρίας Παναγιώτη Παναγιώταρου με δωρεά των αδελφών Κουσιάκη.**

15) **Η Κάτω βρύση κατασκευάστηκε επί προεδρίας Χρήστου Σταματόπουλου (Κινέζου) το 1948 με δωρεά του Δημητρίου Δάμη.** Και αυτό ήταν ένα σημαντικό έργο για το χωριό.

16) **Ο ναός του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης άρχισε στις αρχές του 1900 και τα εγκαίνια έγιναν το 1913.** Η κατασκευή άρχισε επί προεδρίας **Κων/νου Παναγιώταρου**, άλλος ένας σημαντικός άνθρωπος για το χωριό μας.

17) **Το Δημοτικό Σχολείο του χωριού έγινε με πρωτοβουλία του δασκάλου Γιάννη Μπενεχούτσου και του προέδρου της Κοινότητας Νικολάκη Κοτσιάνη.** Άρχισε το 1929 και τελείωσε το 1933 περίπου.

18) **Η νέα δέντροστοιχία από Αϊ-Γιώργη μέχρι τον Αϊ-Λια έγινε με πρωτοβουλία του προέδρου της κοινότητας Γιώργου Παναγιώταρου** στο τέλος της δεκαετίας του 1980. Σήμερα είναι ένα πραγματικό στολίδι για το χωριό μας.

19) **Το άλσος του Αϊ-Λια έγινε στις αρχές της δεκαετίας του 1930 επί προεδρίας Ιωάννη Μ. Κωτσιοβού**, πρόεδρος του Συλλόγου Φιλοδένδρων Κακουρίου που είχε και την ιδέα.

20) **Τα τηλέφωνα στα σπίτια άρχισαν να εγκαθίστανται στις αρχές του 1970.** Το ίδιο και οι ασπρόμαυρες τηλεοράσεις.

Σήμερα όλα τα σπίτια έχουν τηλέφωνο, έγχρωμη τηλεόραση και όσοι έχουν και παιδιά μαθητές και internet.

Το χωριό μας ακολουθεί την τεχνολογική πρόοδο και σιγά-σιγά άρχισε και η επιστροφή στο χωριό των ανθρώπων που είχαν φύγει για τις μεγάλες πόλεις. Καιρός για επιστροφή όλων μας στις ρίζες μας.

I.Δ. Σταματόπουλος

ΚΑΚΟΥΡΑΪΚΕΣ ΑΤΑΚΕΣ

Τις ατάκες του φύλλου αυτού τις αλιεύσαμε και πάλι από το βιβλίο του αείμνηστου **Χρήστου Δάμη**. Πρωταγωνιστές είναι ο **Κωστής Μπαρουξής (Κωστής Αναστασιάδης)** και ο **γερο-Σούκιος (Δημήτρης Σταματόπουλος)**.

Α) Η κολοκύθα του Μπαρουξή

Πάντα οι άνθρωποι αρέσκονται να διηγούνται ιστορίες με κάποιες υπερβολές ώστε να γίνονται ωραίες και πικάντικες. Όταν όμως αυτές είναι εξωφρενικές, τότε υπάρχουν και απρόβλεπτες εξελίξεις. Κάτι τέτοιο έχει και η ιστορία μας με τον **μπάρμπα-Κωστή Μπαρουξή** που αρεσκόταν να διηγείται ιστορίες στα καφενεία του χωριού όταν είχε το κατάλληλο ακροατήριο.

Έτσι ο μπαρμπα-Κωστής καθισμένος στο καφενείο του Κολιού του Ντούρου κάποια Κυριακή πρωί έλεγε διάφορα απίθανα και εξωφρενικά που διάβαζε σε περιοδικά της εποχής.

Μια μέρα τους έλεγε για ένα τεράστιο κολοκύθι, πολύ μεγάλο, που δεν υπήρχε κακάβι για να το βράσουν.

Κάποιος όμως του το φύλαγε...

Έτσι την επόμενη Κυριακή, μετά την εκκλησία που όλοι ήταν στο καφενείο του Κολιού, παρόντος βέβαια και του Μπαρουξή άρχισε και αυτός να διηγείται “χθες Σάββατο πήγα στην Τρίπολη και είδα στα γύφτικα να φτιάχνουν ένα καζάνι θεόρατο!!! Να φανταστείτε ήταν τόσο μεγάλο που είχαν βάλει σκαλωσιές, τόσο ψηλό”.

Ο μπαρμπα-Κωστής μη αντέχοντας την υπερβολή, κουνώντας το δάκτυλο λέει με στόμφο: “Αυτό είναι ψέμα”.

Ο άλλος όμως του απαντά: “Κωστή το κολοκύθι το δικό σου που θα το βράζανε;”

Κόκκαλο ο μπαρμπα-Κωστής.

Ο γερο-Σούκιος και το ανέκδοτο για την 4η Αυγούστου

Ο γερο-Σούκιος στα νιάτα του ήταν ψηλός, ευθυτενής, ωραίος την όψη, με τσιγκελωτό μουστάκι και περιζήτητος στους γάμους και στα γλέντια, για την φωνή του και τα ωραία τραγούδια του, τα τετράστιχα.

Όταν βρισκόταν σ' ευθυμία έφτιαχνε τα δικά του τετράστιχα, όπως:

“Για πάρτε τα σαρώματα σαρώστε τα γεφύρια,

γιατί θα περάσει η Λενίω με τα γραμμένα φρύδια κ.λπ.”

“Ρε Τσιρίκο, ρε Τσιρίκο

τι μου κατούραγες τον τοίχο... κ.λπ.”

ή “Ποντικάκι κολοβό, τρύπα τρύπα το χορό

και η κομπάρα μας η γάτα κατά μας έχει τα μάτια”.

Για τα προσόντα του ήταν γνωστός όχι μόνο στο χωριό αλλά και στη γύρω περιοχή. Έτσι όταν η δικτατορία του Ι. Μεταξά ήθελε να γιορτάσει την πρώτη επέτειό της, 4 Αυγούστου 1937, με χορούς και πανηγύρια, που είχε οργανώσει στην Αθήνα στο Παναθηναϊκό Στάδιο (γιορτές που συνήθιζαν αυτού του είδους τα καθεστώτα) κάλεσε ό,τι καλύτερο είχε η κάθε περιοχή.

Έτσι δρέθηκε και ο γερο-Σούκιος μαζί με τον **Τσιρίκο, τον Γιώργη τον Γαλή, τον Τηλέμαχο τον Μπρόση, Αλέκο Αναστασιάδη και Βασίλη Παπαθεοδώρου στο Καλλιμάρμαρο Στάδιο που είναι κοντά στο Ζάππειο.**

Το συγκρότημα του γερο-Σούκιου ήταν το καλύτερο και πως να μην είναι αφού όλοι τους ήταν λεβέντες και χορευταράδες. Με την εθνική φορεσιά, δηλαδή φουστάνελα και τσαρούχια, έκανε μπαμ. Το βράδυ όπως ήταν φυσικό κλήθηκαν στη γιορτή που έγινε στο Ζάππειο. Τα εδέσματα και τα ποτά ήταν άφθονα και όπως ήταν φυσικό ο γερο-Σούκιος και η παρέα του τα έτσουξαν και έτσι ήλθαν σε ευθυμία.

Ο γερο-Σούκιος άρχισε να φτιάχνει τα τετράστιχα τα δικά του και να τα λέει φωναχτά. Έτσι είπε: “**Τετάρτη Αυγούστου, χάριν γούστου**”.

Κάποιος όμως κυβερνητικός της ασφαλείας το άκουσε και αμέσως τον συνέλαβε και τον ρωτά αυστηρά: “Τι είπες;”

Ο γερο-Σούκιος αμέσως παίρνει στροφές και ετοιμόλογος όπως ήταν του απαντά: “Τετάρτη Αυγούστου, χαρά και γούστο”. Ο άνθρωπος της Ασφάλειας, θεωρώντας ότι δεν θα άκουσε καλά πείθεται από την απάντηση του γερο-Σούκιου και τον αφήνει ελεύθερο. Έτσι γλίτωσε το ρετινόλαδο αυτός και η παρέα του.

Ανακοίνωση

Ο Ιερός Ναός των Αγίων Κων/νου και Ελένης Αρτεμισίου προσφέρει προς τους κληρονόμους της οικίας του Δημ. Βλάχου στο Αρτεμίσιο το ποσό των 25.000 ευρώ προκειμένου να την μετατρέψει μαζί με τους αδελφούς συλλόγους Αρτεμισίου και Αθήνας σε οικογαλήνης για τους ενορίτες του και τους κατοίκους του χωριού (Γηροκομείο).

Δεκέμβριος 2006

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Αρτεμισίου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ

Πωλείται μονοκατοικία, νεόκτιστη 90 τ.μ., σε οικόπεδο 500 τ.μ., στο Αρτεμίσιο. Πληροφορίες: Θανάσης Βασδέκης τηλ. 210-4944070 & 6977947750

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΠΟΡΤΕΣ - ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Ν. Β. ΝΩΝΤΑΣ
Β. ΒΛΑΧΟΣ

ΑΡΤΕΜΙΣΙΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Τηλ.27960 61108 Κιν.6947 329588

Γυναικεία υφάσματα ποιότητας

Αθανασία Κατσιφώλη

(κόρη της Γεωργίας Ι. Τσαγκαλάκη)

Πελοπίδα 10 Τρίπολη Τηλ: 2710-223954

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Γιώργος Α. Συμπρούκος

Νέα Περιφερειακή Οδός

(Πίσω από το 3ο Λύκειο) Τρίπολη

Τηλ.- FAX.: 2710 241752 • Κιν. 6944 273076

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΦΑΝΟΠΟΪΑ - ΒΑΦΕΣ ΦΟΥΡΝΟΥ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

Θανάσης Β. Κολιόπουλος
Βασίλης Δ. Σταματόπουλος
Αρτεμίσιο Τρίπολης

ΤΑΒΕΡΝΑ ΨΗΣΤΑΡΙΑ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

Αρτεμίσιο (Κακούρι) Αρκαδίας

• ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ • ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
• ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΣΙΑΚΗΣ
ΤΗΛ.: 6945040173

Χριστούγεννα στο μέτωπο!

Συνέχεια από την 1η σελ.

όλα θα περάσουν, είπα. Ούτε κουβέντα πια...

Γύριζα και δεν μπορούσα να βγάλω από το μυαλό μου πως η βραδιά εκείνη ήταν χριστουγεννιάτικη. Από τους στρατιώτες μου κανένας δεν το είχε σκεφτεί.

Ήμουν νευρικός και προσπαθούσα να συνηθίσω τον εαυτό μου στη συγκίνηση που θα δοκίμαζα με τη χαρά των στρατιωτών μου για κάτι έκτακτο που τους προετοίμαζα για τη βραδιά αυτή.

Βρισκόμουν απ' έξω από το καλυβάκι μας, όταν άκουσα το στρατιώτη, που έγραφε ένα γράμμα, να ρωτά πόσες του μηνός είχαμε. «Ρώτα τον κυρ λοχία», του είπα ένας.

— Είκοσι τέσσερις, του φώναξα, κι αποτραβήχτηκα βιαστικός.

— Βρε παιδιά, είκοσι τέσσερις! Χριστούγεννα σήμερα και δεν το σκεφτήκαμε... Για σκεφτείτε, βρε παιδιά...

Έφτασαν στ' αυτιά μου τα λόγια αυτά από δέκα στόματα.

Είχα αρκετά τραβηχτεί από το φυλάκιο, όταν είδα τους φαντάρους μου έναν έναν να βγαίνουν από το καλυβάκι και να με πλησιάζουν· σε λίγο ήταν όλοι γύρω μου.

— Ακούς, Χριστούγεννα, κυρ λοχία, και να μην το καταλάβουμε καθόλου!... Πώς θα την περάσουν τη σημερινή μέρα τα καημένα τα σπίτια μας... Αχ! δόλια μάνα!

Και κοίταζαν ο ένας τον άλλον κι όλοι μαζί έμένα. Τι ζητούσαν από μένα; Κι εγώ είχα σπίτι και μάνα· η αλήθεια είναι ότι εγώ ήμουν ο μόνος ανώτερός τους εκεί.

Ήμαστε όλοι περισσότερο περήφανοι, γιατί μια τέτοια μέρα τόσο υποφέραμε· ήμουν ακόμη πιο ευτυχησμένοι εγώ, γιατί περίμενα έπειτα από λίγο κάτι να παρουσιάσω στους στρατιώτες μου, που από μέρες τώρα ζούσαν μόνο με ψωμί, κι αυτό σαν αντίδωρο.

Σε λίγο ένας ένας τραβήχτηκαν πάλι στο καλυβάκι κι έμεινα μόνος.

Χριστούγεννα! Πώς περνούσαμε άλλες χρονιές με τον πατέρα, τη μητέρα και τ' αδερφάκια μας! Από νωρίς ψώνια και ψώνια. Τα μικρά τι χαρές! Γέμιζε το σπίτι από γέλια κι απαιτήσεις.

— Μαμά, το βράδυ να με σηκώσεις να πάω στην εκκλησία.

— Καλά, κοιμήσου τώρα, αν θέλεις να σηκωθείς.

Πώς πεταγόμαστε τη νύχτα από τον ύπνο, όταν ακούγαμε το γλυκό, χαρμόσυνο ήχο της καμπάνας. Στο δρόμο, εκείνο το βράδυ, κανένας φόβος· ένας ένας, νέοι, γέροι, γριές, παιδιά, χωμένοι στα παλλά τους, τραβούσαν για την εκκλησία· αλήθεια, πώς μας άρεσε κι εμάς των παιδιών η εκκλησία εκείνο το βράδυ· και την άλλη μέρα τι χαρά! Χριστόψωμα, γαλοπούλες, φρούτα· παντού γιορτάσιμα ρούχα, στα σπίτια, στους δρόμους παντού. Ούτε σχολείο εκείνες τις ημέρες, ούτε τίποτε.

Και τώρα, επάνω στον Ολύτσικα έχομε το κανόνι για καμπάνα και το ύπαιθρο για εκκλησία· κάτι είμαστε κι εμείς τώρα. Πολλές φορές ο στρατηγός θα σκέφτηκε: «κι από κεί καλά είμαστε ασφαλισμένοι»· κι οι στρατιώτες επάνω στη Μανωλιάσα, που τους φυλάγαμε τα πλευρά, πάντα πιο ήσυχια θα κοιμόνταν, όταν μας ένιωθαν πλάι τους.

Τι τιμή αλήθεια!

Καλά ήταν τα περασμένα Χριστούγεννα, μα τα τωρινά είναι εκείνα που δε θα ξεχάσουμε ποτέ. Οι στρατιώτες μου κοιμούνται· τι όνειρα να βλέπουν; Ασφαλώς οι περισσότεροι θα είναι στα σπίτια τους, μερικοί και στην εκκλησία του χωριού τους...

Βήματα από το μονοπάτι, που είχα προσδιορίσει για την επιστροφή του Δεναξά και του Πράγια, μ' έκαμαν να τρέξω προς τα εκεί.

— Καλώς όρισε, Δεναξά· τι γίνεται, βρε παιδί; Που είναι ο Πράγιας;

— Γεια σου, κυρ λοχία· χρόνια πολλά· με το καλό στα σπίτια μας, και του λόγου σου με μακρύ σπαθί.

Με μακρύ σπαθί· ώστε το καταλάβαιναν οι στρατιώτες μου, ότι κάτι μπορούσε να βγει και για μένα από τη νίκη, σκέφτηκα.

— Ο Πράγιας, κυρ λοχία, εξακολούθησε ο Δεναξάς, ψήνει το κρέας κάτω στη ρεματιά· σε μια ώρα θα είναι έτοιμο· έξι οκάδες χοιρινό πρώτης γραμμής· έχομε κι αλάτι και πιπέρι· ένα παγούρι κονιάκ, τρία κουτιά λουκούμια και δυο ψωμιά χωριάτικα φίνα· μου είπε ο υποσιτιστής πως θα μας στείλουν και χριστόψωμα· μα αυτά, να σου πω, κυρ λοχία, δεν τα περιμένω· είδα να δουλεύουν δυο τρεις στους φούρνους από κείνους, που δεν έλεγαν καλημέρα σε

φούρναρη στην πατρίδα.

— Άφησε τα σακίδια, Δεναξά, απ' έξω από το καλύβι και πήγαινε, παιδί μου, να βοηθήσεις τον Πράγια.

Εφυγε, κι εγώ τράβηξα στο καλύβι. Τους βρήκα όλους να κοιμούνται.

— Ε, παιδιά, σηκωθείτε, τους είπα επιτακτικά· δε σεβάστηκα κείνη τη στιγμή τον ύπνο τους.

Ξαφνιασμένοι πετάχτηκαν όλοι επάνω κι άπλωσαν τα χέρια στα τουφέκια.

— Τι είναι; Τι τρέχει, κυρ λοχία; Είχαν συνηθίσει τόσο καιρό σε τέτοια ξυπνήματα.

— Καθίστε κάτω, τους είπα· αφήστε τα όπλα· δεν είναι τίποτε· κάτι ήθελα να σας πω.

Κάθισαν ο ένας δίπλα στον άλλον, τακτοποιώντας τους μανδύες και τις παλάσκες τους, που τόσο καιρό τώρα έγιναν αναπόσπαστες από την τουαλέτα του ύπνου τους.

— Ακούστε, παιδιά, να σας πω. Τέτοια μέρα και ώρα· ήταν περασμένα μεσάνυχτα· οι καμπάνες στα χωριά και στις πόλεις χτυπούν, κι οι χριστιανοί πάνε στην εκκλησία να γιορτάσουν τη γέννηση του Χριστού μας και να του ζητήσουν την ευλογία του. Κι εμείς εδώ πάνω που είμαστε, δεν πάψαμε να είμαστε χριστιανοί κι έχομε ακόμη περισσότερη ανάγκη από τη βοήθειά του. Γι' αυτό κι εγώ σας ξύπνησα να κάνουμε την προσευχή μας και να πούμε κανένα χριστουγεννιάτικο τροπάριο· εγώ ξέρω μερικά κι αν ξέρει και κανένας από σας, το λέει· δεν έκανα καλά, παιδιά;

— Καλά έκανες, κυρ λοχία.

Γονάτισα και γονάτισαν κι οι στρατιώτες μου· έκανα το σταυρό μου, τον έκαναν κι αυτοί με το κεφάλι κάτω.

— «Χριστός γεννάται, δοξάσατε...».

Ακούστηκε σιγανή, ραγισμένη από τη συγκίνηση η φωνή μου· μερικοί στρατιώτες μου σταυροκοπούνται διαρκώς και άλλοι σταματούν για λίγο, για να ξαναρχίσουν πάλι· όλοι μουρμουρίζουν και βοηθούν. Τα δάκρυά μας κατακυλούν στις άπλυτες γενειάδες μας· η συγκίνηση μάς παρέλυε τα σαγόνια και μας έκοβε τη φωνή στο λαρύγγι.

Δεν ξέρω πώς τελείωσε εκείνο το τροπάρι· ένας στρατιώτης αρχίζει τώρα δυνατότερα:

— «**Η Παρθένοσ σήμεραν τον Υπερούσιον τίκτει...**».

Βοηθούμε όλοι και κρατούμε το ίδιο· η πρώτη συγκίνηση πέρασε και η ψαλμωδία μας τώρα ακούεται πιο αρμονική· δυο στρατιώτες μου κρυφομιλούν και παίρνουν

να τα τουφέκια τους ετοιμάζονται να βγουν· τους κοίταξα στα μάτια.

— Να 'ρθουν κι εκείνοι οι καημένοι· ν' ακούσουν λίγη λειτουργία, μου είπαν και υπονοούσαν τους διπλοσκοπούς. Κι έφυγαν.

Τα λόγια αυτά με συγκίνησαν τόσο πολύ, που νόμισα για μια στιγμή πως θα σταματήσει η καρδιά μου. Το στήθος μου στένευε, τα μάτια μου έτρεχαν, το σώμα μου έτρεμε.

Λειτουργία! Πραγματική λειτουργία απ' ανθρώπους που είχε εξαγνίσει ο πόλεμος και που την καρδιά τους πλημμύριζαν τα πιο ευγενικά αισθήματα. Ήταν πραγματική προσευχή εκείνη.

— «**Η γέννησίς σου, Χριστέ, ο Θεός ημών**» ψάλλαμε τώρα. Τη στιγμή εκείνη οι διπλοσκοποί, που τους άλλαξαν οι άλλοι δυο που βγήκαν πρωτύτερα, πρόβαλαν το κεφάλι τους στο καλύβι. Έκαναν το σταυρό τους και γονάτισαν κι αυτοί.

Δεν ξέραμε τίποτε άλλο να πούμε κι η λειτουργία τελείωσε.

Οι στρατιώτες μου σταυροκοπιόνταν ακόμη, όταν γύρισα με το σακίδιο, που είχε αφήσει έξω από το καλύβι ο Δεναξάς· άνοιξα ένα κουτί λουκούμια και το πρότεινα στους στρατιώτες μου να πάρουν από ένα· το πήραν· τους έδωσα και το παγούρι με το κονιάκ.

— Πιέτε λιγάκι, παιδιά, να ζεσταθείτε και να ευχηθείτε για τη σημερινή μέρα.

Ήπιαν όλοι και τελευταίος εγώ· τρέμαμε όλοι. Μερικοί δεν μπορούσαμε ούτε να ευχηθούμε· σηκώναμε μόνο το παγούρι στην υγεία των άλλων, χωρίς να μιλούμε καθόλου.

Να κι ο Δεναξάς με τον Πράγια με το ψημένο κρέας τεμαχισμένο σ' ένα αντίσκηνο· οι στρατιώτες τ' άχασαν.

— Α! κυρ λοχία, ποιος το περίμενε! Κι ένιωθα τα χέρια τους να μου χαϊδεύουν τα γένια, τα μαλλιά, τις πλάτες, τα χέρια· η ευγνωμοσύνη τους για τη μικρή μου φροντίδα γι' αυτούς μια τέτοια μέρα ξέσπασε στα χάρδια εκείνα. Πόσο ήμουν ευχαριστημένος για τη δική τους ευχαρίστηση.

— Εμπρός, παιδιά· τρώτε κι ο Θεός να δώσει το Πάσχα να το κάνωμε στα σπίτια μας νικητές.

Η αλήθεια είναι πως όλοι ψαχουλεύαμε, χωρίς να τρώει κανείς. Η συγκίνηση μάς είχε κόψει τελείως την όρεξη.

Όποτε τα θυμήθηκα τα Χριστούγεννα εκείνα, ποτέ δεν μπόρεσα να συγκρατήσω την καρδιά μου να μην τρέμει και τα μάτια μου να μην τρέχουν δάκρυα.

Α&H
ADVERTISING PUBLISHING

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

- ΜΠΛΟΚ
- ΚΑΡΤΕΣ
- ΕΝΤΥΠΑ
- ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ
- ΑΦΙΣΕΣ κ.α.

ΗΛΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γαρυττού 152 - Αγ. Παρασκευή
Τηλ: 210.600.46.50 - 697.38.34.501

Βασίλης Σπ. Σταθούλης
Εμπόριο αλουμινίου,
εξαρτημάτων και
πλαστικών
Καλαμάτας 113
(Κτίρια παλιάς Βιοτεχνικής
Σχολής) Τρίπολη
Τηλ. 2710-235616
Fax: 2710 243065

ΑΡΚΑΔΙΚΗ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
Παναγιώτης Χ. Νάσης
Ορθοπεδικά είδη
Νοσηλευτικός εξοπλισμός
Οξυγόνα
Όργανα Γυμναστικής
Εθνομαρτύρων 30 Τρίπολη
Τηλ: 2710-227166

MASTER STAMPHELLAS
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ • ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ • ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΑ

ΣΤΥΛΟΣΦΡΑΓΙΔΑ HERI
ΣΤΥΛΟ ή ΠΕΝΑ,
ΜΕ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΗ
ΠΡΟΜΕΛΑΝΩΜΕΝΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

NEO
ΣΤΥΛΟΣΦΡΑΓΙΔΑ
heri
Made in Germany

ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ
ΞΥΛΙΝΕΣ, ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ
ΤΣΕΠΗΣ ΠΡΟΜΕΛΑΝΩΜΕΝΕΣ

**ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΕ 1 ΗΜΕΡΑ!!!
ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΜΕ FAX ή E-MAIL**

ΚΑΤΕΧΑΚΗ 45 - Τ.Κ. 115 25
ΤΗΛ: 210.69.10.885 - 210.69.28.260 • FAX: 210.69.10.573
E-mail: masterstamphellas@tellas.gr - masterstamphellas@hotmail.com

Ο άρτος ο περιούσιος

Συνέχεια από την 1η σελ.

αποκτήσουν συμβολική σημασία: η αφθονία θα είναι η ευλογία του Θεού και η έλλειψη θα θεωρείται ως συνέπεια της αμαρτίας, δηλαδή της απομακρύνσεως από το Θεό.

Ακόμη στην Παλαιά Διαθήκη τονίζεται ότι είναι ανάγκη να μοιράζεται ο άνθρωπος το ψωμί του με τον πεινασμένο και ότι η ιδιότητα του ψωμιού είναι η έκφραση της αδελφικής αγάπης.

— Φάγαμε μαζί ψωμί κι αλάτι — έλεγαν οι πρόγονοί μας.

Οι μαρτυρίες της Παλαιάς Διαθήκης περί του ψωμιού μας βοηθούν να κατανοήσουμε τον κεντρικό ρόλο του στην λεγόμενη Κυριακή Προσευχή, που συνέστησε ο Ιησούς στους Μαθητές του: **τον άρτον ημών τον επιούσιονδος ημίν σήμεραν.**

Στην προσευχή αυτή την τόσο διαχρονικά διαδεδομένη στη χριστιανική εκκλησία, το ψωμί φαίνεται ότι συνοψίζει όλες τις δωρεές που μας είναι απαραίτητες.

Τα λόγια του Ιησού και η Ευλογία - κλάση του άρτου κατά τον Μυστικό Δείπνο αποτέλεσαν τη βάση και τη σύσταση της μετέπειτα λειτουργικής πράξεως της Εκκλησίας.

Η λειτουργική μας παράδοση μας υπενθυμίζει ότι το ψωμί είναι η ευλογία του Θεού για τον άνθρωπο και το βασικό συστατικό της διατροφής μας.

Αλήθεια πόσο έντονα χαραγμένες είναι σε όλους εμάς, τους κάποιους ηλικίας, οι εικόνες του ζεστού ψωμιού, που ξεφούρνιζε η μάνα. Η διάχυτη μυρωδιά του σκορπούσε γύρω μας χαρούμενη διάθεση και ηρεμία!

Ένα κομμάτι σταχτωμένο ζεστού ψωμιού κι ο κόσμος όλος δικός μας.

Πόση χαρά μας έδινε ένα καρβέλι χριστόψωμο, τα Χριστούγεννα, μ' ένα σύκο κι ένα καρύδι στην καρδιά του, πάνω στο μεσημεριάνικο γιορτινό τραπέζι!... Εικόνες παλιές μα αξέχαστες. Οι λογοτέχνες μας που είχαν δικά τους σχετικά βιώματα, γύρω από το ψωμί, τα εκφράζουν με μια διάθεση νοσταλγική. **Ο Γεώργιος Δροσίνης** (1859-1951) στο παρακάτω ποίημα περιγράφει τα διάφορα στάδια προετοιμασίας και απόλαυσης του ψωμιού και τη σύνδεσή του με τη Θεία Κοινωνία.

Το ψωμί

Καλόδεχτο το φόρτωμα, που θα 'ρθει από το μύλο, πρωτόσταλο, πρωτάλεστο, πρώτη χαρά της σκάφης.

Ζυμώνουν τ' ανασκουμπιά της πρωτονόφης χέρια και πλάθουν τα πρωτόπλαστα ψωμιά με τις παλάμες μέσ' στην καλοπελεκητή πινακωτή - προικιά της.

Το φούρνο κείει, τεχνίτισσα στο φούρνο, η γριά κυρούλα ξανανιωμένη, αφήνοντας τη συντροφιά της ρόκας.

Ω, βραδινό συμμαζέμα στο σπιτικό κατώφλι, καρτέρεμα ανυπόμονο του πυρωμένου φούρνου! κι ω μέθυσμα απ' τη μυρωδιά πρώτου ψωμιού, που αχνίζει κομμένο από το γέροντα παππού χωρίς μαχαίρι και μοιρασμένο στα παιδιά, στις νύφες και στ' αγγόνια!

Και συ, θυσία των ταπεινών στη θεία καλοσύνη, σημαδεμένο ανάμεσα με του σταυρού τη βούλα, καλοπλασμένο πρόσφορο,

της Εκκλησίας μεράδι, που θα κοπείς την Κυριακή μεσ' στ' αργυρό αρτοφόρι και στ' άγιο δισκοπότηρο με το κρασί θα σμιξείς!

Κι από την **Ιουλία Κ. Παπαευτυχίου** παραθέτουμε το **“Αχ! Εκείνο το ψωμί...”**

Τα Σάββατα στο χωριό γίνονταν σωστό πανηγύρι: το αποκορύφωμα της ιεροτελεστίας για το ζύμωμα και το φούρνωμα του ψωμιού και τέλος εκείνη η εξάισια μυρωδιά και η γλυκιά γεύση του ζεστού κουλουριού με το σουσάμι, που όσο το μασούσα τόσο γλυκύτερη γινότανε... Και η μυρωδιά του καμένου ξύλου απλωμένη σ' όλο το χωριό!

Το φθινόπωρο κατά τη διάρκεια της συγκομιδής των χαρουπιών, η γιαγιά Ανθούσα η Παπαδιά, ζύμωνε παραπλησίον ψωμί για τις ανάγκες των εργατών. Πριν ακόμη χαράξει η μέρα, στις 4 το πρωί, με ανέβαζε στον γάιδαρο που ήταν φορτωμένος με τα ψωμιά και το φαγητό για τους εργάτες και κατηφορίζαμε στα χωράφια. Και ζούσα αυτήν την αξεπέραστη εμπειρία των αισθήσεων από την πρωινή δροσιά, τη μυρωδιά της νοτισμένης γης και του ψωμιού από τα κοφίνια, τα πρώτα τιπιβίσματα των πουλιών, το μενεξεδι-σκούρο μπλε χρώμα του ουρανού, τ' άστρα που τρεμόσβηναν και τη γεύση από το ψωμί που μασουλούσα...

Από το βράδυ της Παρασκευής, η γιαγιά έπαιρνε το προζύμι από το γυάλινο ροζέ βαθύ πιτάκι που ήταν φυλαγμένο με προσοχή για μια ολόκληρη βδομάδα, στην ίδια πάντα θέση μέσα στον μπουφέ. Η μεγάλη ξύλινη σκάφη γεμάτη από φρεσκοκοσκινισμένο σταρένιο αλεύρι με μια λακκούβα στη μέση, ήταν έτοιμη να δεχθεί το προζύμι, λιωμένο με ζεστό νερό και... το πρώτο γρονθοκόπημα της γιαγιάς! Το πρωί μια ξινή μυρωδιά πλανιόταν στον χώρο, ιδιαίτερα ελκυστική. Δεν κρύβω ότι κάποιες φορές κρυφά από τη γιαγιά, σκαρφάλωνα στην καρέκλα καιτσιμπούσα μικρά μικρά κομματάκια από την μπάλα με το προζύμι γιατί μ' άρεσε η ξινή γεύση του...

Η γιαγιά μάζευε γύρω από το κεφάλι τις μακριές της πλεξούδες, έδενε το μαύρο της μαντίλι γερά, ανασκουμπωνόταν και άρχιζε το ζύμωμα με ζεστό νερό και καλό (γνήσιο ελαιόλαδο) λάδι. Πόσο δυνατή μου φαινόταν η γιαγιά που κατάφερνε να μεταμορφώσει τα τρία υλικά σε μια αφράτη χλιαρή ζύμη ελαφρά αλατισμένη, πότε αρωματισμένη με κοπανισμένη κανέλα και μουσκοκάρφια (γαρούφαλα) και πότε με μαστίχα, ανάλογα με τις γιορτές του χρόνου... Την άφηνε σκεπασμένη με ολόλευκα καθαρά, πλυμένα με αλισίβα και δάφνη σεντόνια, κι αυτή φούσκωνε, φούσκωνε λες κι ήταν έτοιμη να σκάσει!

Κι ύστερα, έπαιρνε κομμάτια ζύμης σε σχήμα μπάλας και τα έβαζε στα βαθουλώματα της πινακωτής, τα κτυπούσε ελαφρά σαν να τα χάιδευε, πασπαλιζοντάς τα με λίγο μαυρόκοκκο ή ασπρισμένο σουσάμι. Τα σκέπαζε και πάλι κι αυτά ξαναφούσκωναν και γίνονταν διπλάσια σε μέγεθος, μέχρι να δεχθούν το σταύρωμα και να μεταφερθούν στην αυλή για να μπουν στον έτοιμο φούρνο που είχε ήδη πυρώσει με ξύλα. Αμέσως μετά ετοίμαζε το γλυκό της εβδόμαδας, το καττιμέρι: με τον πλάστη άνοιγε μεγάλα και λεπτά φύλλα ζύμης με εντυπωσιακή μαεστρία, τα πασπάλιζε με καλό λάδι, κανέλα, ζάχαρη και αμύγδαλα αν υπήρχαν και τα τύλιγε σε ρολά. Τα τοποθετούσε σε στρογγυλό ταψί γύρω γύρω σε διαδοχικές σειρές με ολόένα μικρότερη διάμετρο. Μετά το ψήσιμο θα έριχνε στο γλυκό σιρόπι και λίγο ανθόνερο ή ροδόσταμο.

Στο τέλος έπλαθε μεγάλα κουλούρια, τόσα όσα ήταν και τα παρευρισκόμμενα εγγόνια και παιδιά της γειτονιάς και τα πασπάλιζε με μπόλικο ασπρισμένο σουσάμι. Από δίπλα, εγώ έπλαθα τα δικά μου κουλουράκια από κομμάτια ζύμης που μου προμήθευε η γιαγιά καιτσιμπολογούσα, απολαμβάνοντας την τόση νοστιμιά... Πριν κλείσει ο φούρνος κι αφού είχαν τοποθετηθεί τα ψωμιά σε παράταξη στο βάθος του με τη βοήθεια του φουρνόξυλου και τα κουλούρια έξω έξω, η γιαγιά είχε πλυμένες πατάτες, αυγά και καμιά φορά κρεμμύδια ολόκληρα που τα έχωνε στη στάχτη δίπλα στα κάρβουνα.

Κι έφθανε το ξεφούρνωμα... η καλύτερη στιγμή! Περιμένα μαζί με τα άλλα παιδιά κρατώντας ένα διχαλωτό κλαδί που πάνω του μας κρεμούσε η γιαγιά το καυτό μοσχομύριστο κουλούρι μας. Κι έτρεχα πάνω-κάτω στην αυλή, κρατώντας τη διχάλα με το κουλούρι, σε μια ατέλειωτη αναμονή για να κρώσει και να το φάω. Κι όσο το μασούσα τόσο γλυκύτερο γινότανε! Εκεί, σ' ένα χωριό στη βόρεια Κύπρο, πριν από 40 τόσα χρόνια...

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΑΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Λαϊκή θρησκευτική παράδοση

Η λαϊκή θρησκευτική παράδοση που δημοσιεύουμε περιλαμβάνεται στο βιβλίο «**Θυρεάτις γη**» των **Ιωάν. Κουσκουνά, Κυρ. Χασαπογιάννη και Ιωάν. Κακαβούλια**. Είναι όμως γνωστή και σ' άλλα χωριά της Ελλάδας.

Μια γυναίκουλα πήγαινε όλη μέρα στην εκκλησία. Άναβε τα κεράκια της τα καθαρά και προσευχόταν.

«Θεούλη μου να 'γλεπα μια μέρα το Χριστούλη να 'μπαινε στο σπιτικό μου!»

Και να! Παρουσιάστηκε ο Χριστός στον ύπνο της και της λέει:

«Θα 'ρθω την τάδε μέρα».

Χαρά η γυναίκα! Συγύρισε, κουμαντάρισε και την ημέρα που ήταν να 'ρθει ο Χριστός έκανε τα τελευταία φροντίσματα, για να τα βρει όλα καθαρά και όπως πρέπει.

Απάνου στη βιάση με τα συγυρίσματα πήγε στη γυναίκα ένα μικρό παιδάκι και της ζήτησε να του δώσει να φάει.

«Παιδάκι μου», του λέει «τώρα βρήκες να 'ρθεις και συ. Τώρα εγώ περιμένω το Χριστό. Άει φέρε μου λιγάκι νερό, γιατί όπου να 'ναι φτάνει».

Πήγε το παιδί, της έφερε νερό.

Σε λιγάκι πήγε ένας διακονιάρης. «Ωχ αδερφέ», της λέει, «σήμερα και σύ; Αύριο να 'ρθεις, γιατί σήμερα έχω καλεσμένο μου το Χριστό».

Νάσου στερνά, τρίτη βολά, κι ένας γεροντάκος. Αγανακτισμένη πια η γυναίκα τον αποπήρε με την δικαιολογία πως καρτέραγε να περιποιηθεί και να φιλέψει το Χριστό.

Πάσκιζε το φτωχικό της να φαντάζει αρχοντικό για τα καλοδεξίματα του Χριστού. Του κάκου όμως, ίσαμε το βράδυ δε φάνηκε.

«Κάπου αλλού θα πήγε ο Χριστός», σκέφτηκε, «γιατί δε θα ήμουνα άξια να τον δεχτώ».

Έπεσε στενοχωρημένη να κοιμηθεί. Στον ύπνο της βλέπει πάλι το Χριστό.

«Ήρθα τρεις βολές», της είπε, «και δε με δέχτηκες. Την πρώτη βολά μ' έστειλες και για νερό».

Τότε το σκεφτότανε και κεινη. Ο Χριστός ήταν που παρουσιάστηκε σαν παιδάκι, σαν διακονιάρης και σαν γέρος. Έπρεπε και τους τρεις να τους καλοδεχτεί και κάτι να τους αγγελλίσει και όχι να τους αποδιώχνει με όποια δικαιολογία.

Ο Χριστός δεν καρτερεί περηφάνιες, θέλει καταδεχτικότητα, θέλει πάνω απ' όλα αγάπη: να προσφέρει με την καρδιά σου στον καθένα που έχει την ανάγκη σου.

Όποιος αγαπάει το φτωχό, τον κατατρεγμένο, τον ανήμπορο, αγαπάει τον ίδιο το Χριστό.

Για την αντιγραφή
Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Καλή χρονιά

Λίγες ημέρες απομένουν πλέον την αλλαγή του χρόνου, για να περάσει το 2006 οριστικά στην ιστορία. Ένας καινούργιος χρόνος θα ανατείλει, γεμίζοντάς μας αισιοδοξία και χαμόγελα. Μήπως έτσι τελικά πρέπει να αντιμετωπίζουμε τη ζωή; Τουλάχιστον αυτές τις ημέρες... Μερικές από τις ελάχιστες ίσως του χρόνου κατά τις οποίες θεωρητικά πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα με άλλο μάτι και άλλη... όρεξη.

Ίσως να μην είναι και τόσο εύκολο, γιατί δεν είναι τα πάντα στρωμένα με ροδοπέταλα, αλλά η προσπάθεια μέσα από τους στόχους είναι αυτό που μας οπλίζει με δύναμη και αποφασιστικότητα για το αύριο.

Δεν μπορούμε να ζούμε χωρίς στόχους, χωρίς όνειρα, χωρίς να «παλεύουμε» γι' αυτά που τόσο επιθυμούμε. Χωρίς αυτά θεωρούμε ότι η ζωή δεν έχει αξία. Και ας μας κάνει και διάφορα τερτίπια.

Ας σκεφτούμε όμως και την άλλη όψη, τη χαρούμενη και τις τόσες προκλήσεις που μας προσφέρει. Ας γυρίσουμε τους διακόπτες και ας αφήσουμε στο παρελθόν τις δύσκολες στιγμές που περάσαμε. Ας σκεφτούμε διαφορετικά, ας γεμίσουμε τις μπαταρίες με θετική ενέργεια και ας χαμογελάσουμε στο αύριο, στο μέλλον.

Δεν ξέρουμε ποτέ τι μπορεί να μας προκύψει στο επόμενο λεπτό, στην επόμενη ώρα, στην επόμενη μέρα. Γι' αυτό χρειάζεται αισιοδοξία. Χρειάζεται χαμόγελο και να αντλούμε αισιοδοξία από τα δικά μας πρόσωπα. Αυτά με τα οποία θα περάσουμε τούτες τις άγιες, τις τόσο διαφορετικές μέρες. Ίσως να είναι και μια καλή ευκαιρία αναδιοργάνωσης αλλά και απόδρασης.

Γι' αυτό εύχομαι σε όλους χρόνια πολλά, καλή, δημιουργική νέα χρονιά, αλλά προ πάντων, με υγεία.

Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΑΣ

Γιώτα Ανδρέα Σταματόπουλου

Χ. Μούσχου 5 (5η στάση)

Άνω Ιλίσια

Τηλ.: 210-7785183

ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΤΖΑΚΙΑ - ΠΕΤΡΕΣ ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ

Τζιαβάρας Τρύφωνας & Υιός

Τηλ.: 2710 243195

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Καρπούζη

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Εφημερίδες
Βιβλία - Περιοδικά
Διαφημιστικά έντυπα
Ημερολόγια - Κάρτες
Προσκλητήρια
Βιβλιοδεσίες
Φωτοτυπίες
Δακτυλογραφίες

Θεοδοσίου 23 & Ελλησπόντου Ίλιον
Τηλ: 210 2619003 • Fax: 210 2619696 • e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Τον βίο του και την ιερή ακουλουθία του συνέταξε ο αείμνηστος **Ιωσήφ Ανδρούσης** διάκονος τότε του Επισκόπου Αμυλκός καταγόμενος από την Τρίπολη εκ της οικογενείας Καρώνη, ο οποίος και ήταν αυτόπτης μάρτυς του βίου και του μαρτυρίου του Δημητρίου. Ο Νεομάρτυς του Χριστού Δημήτριος καταγόταν από ένα χωριό της Αρκαδίας που λεγόταν **Λυγουδίτσα**.

Ήταν γιος χριστιανών γονέων. Ο πατέρας του ονομαζόταν Ηλίας. Τη μητέρα του δεν τη γνώρισε καθόλου, διότι πέθανε όταν ήταν βρέφος. Είχε και έναν αδερφό μεγαλύτερο. Ο πατέρας του πήρε δεύτερη γυναίκα, η οποία σαν μητριά δεν έδειχνε καμιά φροντίδα για τα προγόνα. Τα παιδιά λοιπόν στενοχωρημένα από τη φτώχεια, περιφρονημένα και μισούμενα σχεδόν από τη μητριά τους, έφυγαν από το χωριό τους. Ο πρώτος αδελφός πήγε στην Τρίπολη και έγινε υπηρέτης σε μια τουρκική οικογένεια. Ο Δημήτριος πήγε κοντά σε κάτι χτίστες που μετέβαιναν από τόπο σε τόπο για να χτίζουν οικοδομές. Κάποτε ήρθαν και στην Τρίπολη έχοντας μαζί τους και τον Δημήτριο. Εκεί ο Δημήτριος καθώς ήταν ανήλικος και απροστάτευτος παιδί, συναναστρεφόταν με τουρκόπουλα.

Κατόπιν έφυγε από εκεί και πήγε ως υπηρέτης σε μια τουρκική οικογένεια του Βελή Μπαρμπέρη και έγινε κουρέας το επάγγελμα. Ο μεγαλύτερος αδερφός του ξεγελάστηκε από τους ασεβείς Αγαρηνούς και τούρκεψε. Ήταν κι αυτός μικρός στην ηλικία. Μα και ο Δημήτριος παρακινούμενος από τους Τούρκους ξεγελάστηκε γιατί και αυτός ήταν παιδί και δυστυχώς αρνήθηκε την πίστη του πατέρα του κι έτσι άθελά του έγινε εξομώτης αφού και ο αδελφός του ο μεγαλύτερος είχε τουρκεψει για καλά. Ο δυστυχισμένος τους ο πατέρας τους Ηλίας όταν έμαθε τη συμφορά των παιδιών του λυπήθηκε κατάκαρδα και έτρεξε να τα συναντήσει στην Τρίπολη και να τα νουθετήσει.

Ο Δημήτριος όμως όταν έμαθε ότι τον ζητάει ο πατέρας του κρύφτηκε και δεν τόλμησε να παρουσιαστεί από ντροπή γιατί φοβόταν και το αφεντικό του. Έτσι ο δυστυχισμένος ο πατέρας γύρισε άπρακτος στο χωριό του χωρίς να δει τα παιδιά του όπως ήθελε. Από την ημέρα που έφυγε ο πατέρας του, ο Δημήτριος άρχισε να συλλογίζεται τον πόνο που ένιωσε ο πατέρας του που για χάρη του έκανε τόσο κόπο να έλθει από το χωριό του να τον συναντήσει

και εκείνος κρύφτηκε. Αλλά πολύ περισσότερο συλλογίζονταν το μεγάλο του αμάρτημα να αρνηθεί την πίστη του.

Ήταν δύσκολο να γυρίσει στο χωριό να ζητήσει συγγνώμη από τον πατέρα του και είχε μεγάλη λύπη.

Αποφάσισε όμως να φύγει από την Τρίπολη και απ' αυτόν τον καταραμένο αφέντη.

Έτσι με άλλους χριστιανούς πήγε στους **Μύλους του Άργους** και από εκεί με πλοίο ύστερα από ημέρες έφτασε στη **Σμύρνη**. Εκεί για πολύ καιρό έμενε ανενόχλητος και αφοσιωμένος στη Χριστιανική λατρεία με πολλούς ύμνους και προσευχές και πολλά δάκρυα μετανοίας. Επειδή δεν γνώριζε γράμματα παρακαλούσε τους άλλους να του διαβάζουν προσευχές, βίους Αγίων, αθλητών της πίστεως από τους οποίους λάβαινε πολύ θάρρος. Φεύγοντας από εκεί έφτασε στη Μαγνησία, μετά σε ένα τόπο που λεγόταν Κυδωνιές κι από εκεί στο μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου που ήταν φημισμένο για τα θαύματά του. Εκεί ο Δημήτριος προσκύνησε με βαθειά πίστη τον Άγιο, εξομολογήθηκε στον Ηγούμενο το μεγάλο του αμάρτημα, μωρώθηκε, ηρέμησε για λίγο τη βεβαρημένη συνειδησή του. Επειδή ήταν πολλές κόσμοι εκεί, έφυγε και πήγε στα Μοσχονήσια, όπου για να ζήσει άνοιξε ένα καφενείο. Κέρδισε αρκετά χρήματα, παράγγειλε μια μεγάλη ασπένια κανδήλα και την πρόσφερε με μεγάλη ευλάβεια στον Τίμιο Πρόδρομο γιατί ο Άγιος τον βοήθησε και έβγαζε τόσα χρήματα.

Εκεί στο μοναστήρι του Αγίου ανακοίνωσε τον άγιο σκοπό του να πάει στην Τρίπολη να ομολογήσει Χριστό με πολλά δάκρυα.

Στη Χίο εξομολογήθηκε πάλι το παράπτωμά του και με καυτά δάκρυα μετανοίας στον Αρχιερέα και να στην Τρίπολη εκεί που αρνήθηκε το Χριστό του να τον ομολογήσει και να χύσει το αίμα του. Ο Αρχιερέας πατρικώς τον συμβούλευε αλλά ο Μάρτυς επέμενε. Τότε ο Αρχιερέας, τον έχρισε με το θείον έλαιον και τον κράτησε εκεί σαράντα ημέρες.

Ο Αρχιερέας αρχίζει πατρικώς να τον συμβουλεύει και να τον εμποδίζει γι' αυτή του την απόφαση και ο Δημήτριος φώναζε «Εγώ Πάτερ μου ελπίζω εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν ότι θα με στηρίξει στον σκοπό μου αυτόν. Εκείνος είναι η ελπίδα μας των μαρτύρων και το κραταίωμα θα με ενδυναμώσει η χάρις Του να υποφέρω, να χύσω το αίμα μου για να επανορθώσω το μεγάλο μου παρά-

πτωμα. Αλλιώς μήτε ησυχάζω μήτε αναπαύομαι. Έχω μια φλόγα πάντα να με καιει και με φλογίζει και πάω να ομολογήσω δημόσια την πίστη μου.

Κανείς δεν μπορεί να με εμποδίσει να τρέξω με προθυμία δύναμει του Θεού μου εις την πόλιν εκείνη όπου εγώ ο ίδιος ο άθλιος αρνήθηκα τον Σωτήρα μου στην πόλη εκεί παρησία να κηρύξω θεόν και Κύριον και θα ζητήσω πάλι τον θείον μαργαρίτη της πίστεως μου που τον επέταξα. Τότε ο θεοσεβής Αρχιερέας μακάρισε τον θεοφιλέστατον σκοπό του και τον νουθέτησε πώς πρέπει να κάμει την ομολογία του, πώς δεν πρέπει να μεταχειρισθεί ύβρεις κατά της θρησκείας των Οθωμανών, διότι θα κινδυνέψουν οι εκεί Χριστιανοί. Του έδωσε μια συστατική επιστολή προς τον ιεροκήρυκα του Μορέα και να ακολουθήσει κατά γράμμα τις συμβουλές του. Φεύγοντας από τη Χίο έφτασε στο Άργος όπου φιλοξενήθηκε από έναν ευσεβή χριστιανό στον οποίο και εφάνέρωσε το σκοπό του. Εκεί περίμενε τον ιεροκήρυκα να του δώσει την επιστολή, αλλά οι μέρες περνούσαν και ο Δημήτριος βιαζόταν: «Να φύγω αδερφέ μου, να φύγω δεν είναι καιρός να αργοπορώ, ούτε καιρός σκέψης».

Ο ευσεβής χριστιανός στον οποίο έμενε ο Δημήτριος κάθε μέρα και νύχτα του διάβαζε βίους Αγίων από το μαρτυρολόγιο και ο Δημήτριος όλες τις μέρες και ώρες τις περνούσε με προσευχές και νηστείες και δάκρυα πολλά.

Πέρασε η μεγάλη εβδομάδα των σεπτών παθών του Κυρίου, ήρθε το Πάσχα, η Διακαινήσιμος και ο ιεροκήρυκας δεν ήρθε. Κι έτσι συνοδευόμενος ο Δημήτριος από τον ευσεβή χριστιανό φτάνει στην **ιερά μονή της Γοργοειηκόου** στα Τσιπιανά έξω από την Τρίπολη. Εκεί εξομολογήθηκε στον ηγούμενο της Μονής και όλη τη νύχτα προσευχόταν. Την άλλη μέρα πρωί 3 Απριλίου 1804 στηριζόμενος στο δυνατό χέρι του Θεού, έφτασε στη σκλαβωμένη Αρχόντισσα του Μωριά, στην Τρίπολη. Παρ' ότι αλυσσοδεμένη και βαρεια πληγωμένη τον περίμενε με ανοιχτή αγκαλιά. Και η άνοιξη είχε μπει για καλά λουλουδιασμένη και με χίλια αρώματα δέχτηκε το νέο παλικάρι, τον φλογερό Μάρτυρα Δημήτριο. Εκεί στην πόλη ο ευλογημένος είδε μερικούς ευλαβείς ιερείς και λαϊκούς στους οποίους είπε την απόφασή του να παρουσιαστεί και να ομολογήσει δημόσια την πίστη του. Αυτοί όμως τον εμποδίζαν γιατί φοβόταν την ανθρώπινη αδυναμία του

και τους κινδύνους που θα ακολουθούσε τους χριστιανούς. Και ο Μάρτυρας έλεγε: «Θάρρος αδελφοί μου. Εγώ πιστεύω στην παντοδυναμία του Θεού που θα μας βοηθήσει. Το βράδυ της ίδιας ημέρας έφτασε στο εξωκλήσι του Αγίου Νικολάου των σημερινών στρατιωτών. Εκεί εξομολογήθηκε στον ιερομόναχο και κοινωνήσε των Αχράντων Μυστηρίων με πολλά δάκρυα και μεγάλη κατάλυξη. Εμεινε εκεί όλη τη νύχτα σε κάτι βράχους κοντά στο εκκλησάκι προσευχόμενος να τον ενδυναμώσει ο Θεός την αυριανή ημέρα. Και η νύχτα έμπαινε και η αυγούλα ροδαλά εφάνηκε. Και τότε ο Μάρτυρας χαρούμενος κατέβηκε στην Τρίπολη με θάρρος και πίστη ως η ασματική νύμφη για να εύρει τον Μυστικό Νυμφίο της.

Γύρισε δύο φορές την αγορά να τον αναγνωρίσουν και επειδή κανείς δεν τον γνώρισε, πήγε στο εργαστήρι του πρώην αφεντικού του Βελή Μπαρμπέρη, χαιρέτησε τους χριστιανούς με το «Χριστός Ανέστη!». Και τότε όλοι τον γνώρισαν ότι ήταν ο Δημήτριος γιατί είχαν περάσει από τότε μερικά χρόνια. Σ' αυτό το καταραμένο εργαστήριο αρνήθηκα το Χριστό μου, τον Αληθινό Θεό και ήρθα εδώ να ομολογήσω την πίστη μου και να πάρω πάλι τον θείο Μαργαρίτη που πέταξα από αγνωσία και ανηλικία μου. Οι Χριστιανοί φοβήθηκαν και έφυγαν. Και ο επάρατος Βελής επιχείρησε πρώτα με κολακείες να τον αποτρέψει από την ομολογία του. Υποσχέθηκε χρήματα και ό,τι άλλο ήθελε για να φύγει εκείνη τη στιγμή και να πάει όπου ήθελε. Αλλά ο Μάρτυς άλλο δεν έλεγε **«Είμαι Χριστιανός και είμαι έτοιμος να πάθω για την πίστη μου»**. Ο άγιος εκείνος Οθωμανός και πολλοί μαζί τον πήγαιναν στον Δικαστή.

Ένας απ' αυτούς βάσταζε τον Μάρτυρα από το δεξιά του μέρος σφιχτά, ώστε να μην μπορεί να κάνει το σημείο του Σταυρού. Ο μάρτυς όμως του λεί με οργή. «Εγώ ήλθα εδώ αυτοκάλεστος και γιατί φοβείσθε να μην φύγω, δεν φεύγω. Εν ονόματι του Κυρίου μου Ιησού, μήτε εσύ, μήτε άλλος σ' αυτήν την οδοιοπρία μου να μην εγγιζεις επάνω μου». Και αμέσως τον άφησαν και έκανε ελεύθερα το Σταυρό του και με ταπεινή φωνή συνεχώς προσευχόταν. Όταν συνέβησαν αυτά μαθεύτηκαν μεταξύ των χριστιανών πώς ένας αδελφός παρουσιάστηκε για να ομολογήσει την πίστη του. Τότε όλοι στα μαγαζιά τους, στα σπίτια τους μπροστά στις Άγιες εικόνες με θερμά δάκρυα παρακαλούσαν τον Θεό να ενδυναμώσει τον Μάρτυρα. Ήλθε τότε ο Μάρτυρας και παρουσιάστηκε στον Ηγεμόνα ενώπιον πολλών ισταμένων Αγαρηνών, ο οποίος τον ρώτησε γιατί αφήνει την Οθωμανική θρησκεία και άλλα πολλά. Του έταξε άλογα χρυσοχάλινα, ιμάτια ακριβά, φλουριά και άσπρα πολλά, για τα οποία ο Δημήτριος έλεγε ότι «Είμαι Χριστιανός Πιστεύω Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα». «Ω! της θαυμαστής ομολογίας σου Δημήτρίε».

Και τότε ο ηγεμόνας αφού είδε ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξει γνώμη ο Μάρτυρας Χριστιανός, έβγαλε την τελική ταπεινή απόφαση αμέσως. **Να αποκεφαλίσθει.**

Όταν άκουσε ο Δημήτριος αυτή την απόφαση χάρηκε πολύ και με χαρούμενο πρόσωπο έτρεχε δεμένος στον τόπο της εκτελέσεως. Ήταν θαύμα να τον βλέπει κανείς. Ούτε φοβήθηκε, ούτε δειλίασε, αλλά στους Χριστιανούς που συναντούσε ζητούσε συγχώρεση και έδινε συγγνώμη σε όλους. Όταν έφθασε στη μέση της παραγοράς σήκωσε το κεφάλι του στον ουρανό και είπε: **«Δόξα σοι Χριστέ μου Εσταυρωμένε που με αξίωσες τον αμαρτωλό και ανάξιό να φθάσω σ' αυτήν την άγια ώρα να χύσω το αμαρτωλό μου αίμα σε Σένα και να ξεπλύνω το αμάρτημά μου»**.

Την ώρα που γονάτισε ο Μάρτυρας, πολλοί Τούρκοι που ήσαν εκεί θαύμαζαν την γενναιότητά του και έλεγαν **«Τέτοια ανδρεία, γενναιότητα δεν είδαμε ποτέ σε κανέναν άνθρωπο»**. Κι ήταν 14 του Απρίλη, ημέρα Τρίτη 1904 και ώρα 3 απόγευμα. Και τότε ο απάνθρωπος και σκληρός δήμιος με τρία χτυπήματα απέκοψε την αγία αυτού κεφαλή και γονατισμένος όντως προς δυσμάς έπεσε μετά την αποτομή προς ανατολάς και βαπτίστηκε όλο το μαρτυρικό σώμα με τους ρύακες του θείου αιματός του. Πλήθος χριστιανών άφησαν κάθε φόβο και έτρεξαν με πολλή ευλάβεια σπρωχνόμενοι και έπαιρναν άλλοι από το τίμιο αίμα του, άλλοι έκοβαν κομματάκια από το υποκάμισό του, άλλοι έκοβαν τα δάχτυλά του, άλλοι τρίχες προς αγιασμό τους. Με αυτά εχρίοντο και οι ασθενείς και εθεραπεύοντο. Ο Θεός δέχτηκε τη μετάνοια και τη θυσία του. Οι αλλόθρησκοι τέτοια ντροπή ποτέ δεν αισθάνθηκαν όπως κατά την γενναία ομολογία και σφαγή του Μάρτυρα Δημητρίου.

Όχι μόνον ντροπή αλλά και φόβο πήραν ώστε δεν τόλμησε κανείς να πει το παραμικρό υβρι-

Συνέχεια στην 8η σελ.

Είναι σούρουπο και ένα τυχαίο περιστατικό με οδήγησε σ' ένα γειτονικό σπίτι. Η εικόνα που αντίκρουσα συναρπαστική. Μια εικόνα που μ' έφερε χρόνια πίσω. Μ' έκανε να σταθώ, ν' αναπολήσω, να συγκινηθώ και να ξεχάσω το λόγο για τον οποίο είχα πάει.

Ώρα φαγητού και μάλιστα ιερή για μια παραδοσιακή ελληνική οικογένεια.

Ο παππούς στην κεφαλή του τραπέζιού, η γιαγιά, ο Σωτήρης, η Κατερίνα και τα τρία παιδάκια. Κάθισα και γώ σε μια άδεια θέση του τραπέζιού και προσπαθούσα να κλέψω κάποια πράγματα από τις όμορφες αυτές στιγμές τους.

Μιλούσαν οι μεγάλοι και άκουγαν τρώγοντας οι μικροί. Ακόμη και ο μικρός Πανα-

γιωτάκης, μόλις δύο ετών, γυρόφερνε το πηρούνι στο πιάτο με τα μακαρόνια και προσπαθούσε να το κατευθύνει στο στόμα, ενώ με τα ορθάνοιχτα ματάκια του παρακολουθούσε τους μεγάλους.

Τυχερά παιδιά! Τους δίνεται η ευκαιρία από μικρή ηλικία ν' αποκτήσουν διατροφική παιδεία. Εκτός αυτού την ώρα τούτη, που είναι μαζεμένη η οικογένεια, ακούουν από τους μεγάλους πώς πήγε η μέρα. Έτσι ωριμάζουν γρηγορότερα, γνωρίζουν τα προβλήματα της οικογένειας και μαθαίνουν να συμμετέχουν σ' αυτά.

Όλη η οικογένεια μαζεμένη γύρω από

το τραπέζι! Πολύ σπουδαίο πράγμα! Και σπάνιο για την εποχή μας. Ο ένας μιλάει στον άλλο, ο ένας ακούει τον άλλο, ο ένας φροντίζει τον άλλο. Με λίγα λόγια επικοινωνούν.

Έτσι δένει η οικογένεια, η οποία πρέπει να είναι ενωμένη με άρρηκτους δεσμούς για ν' αντιμετωπίζει τις δυσκολίες της ζωής. Η εικόνα αυτή με γύρισε χρόνια πίσω. Θυμάμαι και γώ όταν ήμουν παιδάκι ακόμα. Η μάνα δεν μας άφηγε να πλησιάσουμε στο τραπέζι, αν δεν ήταν όλοι. Πολλά βράδια είχαμε κοιμηθεί νηστικά γιατί ο πατέρας είχε αργήσει νάρθει από το καφενείο.

Πολλοί το λένε πειθαρχία. Εγώ το λέω σεβασμό.

Σήμερα δεν συμβαίνει αυτό. Με τους ρυθμούς εργασίας του μπαμπά και της μαμάς έχουν χαθεί όλα.

Ίσως στο κυριακάτικο τραπέζι να συναντιέται η οικογένεια. Τις άλλες μέρες τα παιδιά τρώνε με τη συντροφιά μιας ξένης γυναίκας και στην καλύτερη περίπτωση με τη συντροφιά της γιαγιάς.

Έτσι όμως χαλαρώνουν οι δεσμοί μεταξύ των μελών της οικογένειας και αυτό θα έχει δυσάρεστες συνέπειες στο μέλλον.

Ας μην ξεχνάμε πως, όλα τα καλά και τα κακά ξεκινούν από την οικογένεια που αποτελεί το κύτταρο της κοινωνίας.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Σελίδα των ξενιτεμένων

Αφίξεις από το εξωτερικό

(όπως μας τις κατέγραψε, όπως πάντα, ο Γιώργος Β. Σταθούλης)

Από Αυστραλία

Νίκος Π. Φωτόπουλος με τα παιδιά του.

Φωτούλα Χρ. Ρόκκα με τον άνδρα της.

Από Αφρική

Τάκης Σταθούλης

Από Γερμανία

Βασίλης Χρ. Ρόκκας

Τα στοιχεία μας έδωσε, όπως πάντα, ο Γιώργος Β. Σταθούλης.

Χρόνια σταθμοί

Η Αυστραλία είναι μια ήπειρος που άνοιξε τις πύλες της και στους Έλληνες μετανάστες τα σκληρά εκείνα χρόνια του «μισεμού» της δεκαετίας του '60.

Έφυγαν τότε από το χωριό μας πολλά παλικάρια και κορίτσια, σαν τα κρύα νερά για χώρες μακρινές και άγνωστες.

Θυμάμαι συμμαθητές μου, που πολλοί δε γύρισαν ούτε μία φορά πάλι στην πατρίδα. Θυμάμαι την ώρα του αποχαιρετισμού, τον σπαραγμό της μάνας, των συγγενών τα δάκρυα και τους αναστεναγμούς των γερόντων σαν τους «βόγγους της βελανιδιάς» που έπεφτε σακατεμένη από το φονιά της: — Φύγανε τα παιδιά - μονολογούσαν με σκυμμένο το κεφάλι δίπλα στο παραγώνι, ανακατείνοντας τις σπίθες στη στάχτη... και σιωπούσαν δεχόμενοι τη σκληρή μοίρα.

Η Αυστραλία έγινε η δεύτερη πατρίδα των μετανάστων μας, δούλεψαν σκληρά, δύσκολα, πάλεψαν και πρόκοψαν.

Έκαναν παιδιά και εγγόνια μα δεν ξέχασαν ποτέ την πατρίδα, δεν ξέχασαν ποτέ το χωριό μας.

Η εφημερίδα μας "ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ" φτάνει σε όλους και την περιμένουν με χαρά. Και η εφημερίδα περιμένει τις ανταποκρίσεις τους - μην το ξεχνούν.

Πότε όμως πήγαν οι πρώτοι Έλληνες στην Αυστραλία;

Μια μικρή έρευνα μου έδειξε ότι το 2006 είναι η χρονιά που μετράει 177 χρόνια από την άφιξη των πρώτων Ελλήνων στους Αντίποδες και 109 από την ίδρυση της Ελληνικής Κοινότητας στη Μελβούρνη.

Οι ιστορικοί εν τούτοις προβληματίζονται ακόμη, διότι σύμφωνα με δημοσιεύματα των αυ-

στραλιανών εφημερίδων του 1820 άλλοι τους τοποθετούν το 1803 και άλλοι το 1820.

Ωστόσο ο Αύγουστος είναι ο μήνας που η Ελληνική Ομογένεια έχει τα γενέθλιά της, αφού Αύγουστο πάτησαν το πόδι τους για πρώτη φορά οι Έλληνες στην Αυστραλία και Αύγουστο μήνα - το 1897 αποφασίστηκε η ίδρυση της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας στη Μελβούρνη και Βικτώρια.

Έτσι συμπληρώθηκαν φέτος 177 χρόνια από την άφιξη των πρώτων Ελλήνων στην Άσπρη Πέτρα, όπως λέγεται διαφορετικά η Αυστραλία και 109 από την ίδρυση της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης.

Σύμφωνα με τους ιστορικούς και ιδιαίτερα με τον Hugh Gilchrist η πρώτη επιθεβαιωμένη άφιξη Ελλήνων στην Αυστραλία έγινε τον Αύγουστο του 1829. Πρόκειται για τους επτά ναυτικούς από την Ύδρα που ενώ είχαν αρχικά καταδικαστεί σε θάνατο για πειρατεία βρετανικού πλοίου, που ταξίδευε στη Μεσόγειο, η ποινή τους μετά από παρέμβαση του νεοσύστατου ελληνικού κράτους μετατράπηκε σε ισόβια εξορία στην Αυστραλία.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε, ότι άλλοι υποστηρίζουν, ότι οι επτά Υδραίοι ήταν στον αγώνα για την πάταξη του τουρκικού ζυγού. Εδώ σημειώνεται ότι οι πέντε από τους επτά επέστρεψαν στην Ελλάδα, οι δύο Αντώνης, Μανώλης και Γκίκας Βούλγαρης έμειναν στην Αυστραλία.

Η πρώτη Ελληνίδα που έφτασε στην Αυστραλία ήταν μια καλλονή η Αικατερίνη Πλέσσου-Κράμπερ. Αυτή είχε γεννηθεί στην αυλή του Αλή Πασά, αρραβωνιάστηκε τον Ιωάννη Κωλέττη - αργότερα Πρωθυπουργό της Ελλάδας, γνώρισε όμως το Λόρδο Βύρωνα και τελικά παντρεύτηκε το στρατηγό Κράμπερ. Έφτασε με τον άνδρα της στο Σίδνεϊ το 1835 με ένα πλοίο που μετέφερε 300 κατάδικους στην Αυστραλία.

Φέτος η Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Μελβούρνης τιμήσε τις επετείους με δοξολογία στο Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, την αρχαιότερη ορθόδοξη εκκλησία η οποία λειτουργήσει για πρώτη φορά το 1902 και για 50 ολόκληρα χρόνια ήταν η μοναδική ορθόδοξη εκκλησία στην Αυστραλία.

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Υπενθυμίσεις - Μέσα και Έξω

Αφού υπάρχουν στην ιστορία και αφού αποκτήσαμε δυνάμεις από τους προηγούμενους αιώνες με τη κληρονομιά των αξιών που μας άφησαν οι πρόγονοί μας, βαδίζουμε στο ρυθμό του 21ου αιώνα.

Ο 16ος αιώνας είναι γεμάτος από γνώσεις και τον επόμενο αιώνα με τους τρόπους της εγκληματικής σύνθεσης και ειδικά της ιστορίας έγινε η συστηματοποίηση των γνώσεων αυτών. Και στο τέλος του 20ου αιώνα (στις ημέρες μας δηλαδή) έφτασαν τα γνωστά σε όλους: η παγκοσμιοποίηση, η διεθνοποίηση της οικονομίας και ο εκσυγχρονισμός.

Η παγκοσμιοποίηση είναι ένας όρος συρμού και σημαίνει στη γενική έννοια η συμπύκνωση του κόσμου και για πολλά χρόνια εξελίχθηκε μέσω του εμπορίου, ταξιδιών, διάδοσης της γνώσης κ.λπ.

Κινούμεθα όλοι μας στο ρυθμό αυτόν του 21ου αιώνα με το διαστημόπλοιο Γη που έχει τέσσαρους μεγάλους κινητήρες: **Επιστήμη, Τεχνολογία, Βιομηχανία και Κέρδος**. Και επειδή οι κινητήρες αυτοί συνδέονται μεταξύ των θα πρέπει οι εξουσίες των να ελέγχονται προκειμένου να επιφέρουν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Οι πολιτισμοί έχουν επηρεάσει ο ένας με τον άλλον. Η Ευρώπη π.χ. έχει εμπλουτιστεί γύρω στο 1000 μ.Χ. με την επιστήμη και τη τεχνολογία των Κινέζων και με τα μαθηματικά των Αράβων. Έτσι υπάρχει μια παγκόσμια κληρονομιά της αλληλοεπίδρασης και κατά τη παγκοσμιοποίηση το κράτος - έθνος δεν παρακμάζει αλλά παίρνει δύναμη και αλλάζει λειτουργίες. Τον νέο κόσμο που δημιουργεί το διαδίκτυο συντελεί στο γκρέμισμα των εθνικών και κρατικών συνόρων. Συνδέει ανθρώπους διαφόρων εθνικοτήτων που συναλλάσσονται και συνεννοούνται.

Οικουμένη χωρίς σύνορα!

Και όπως φαίνεται, στη παγκοσμιοποίηση συνεισφέρουν η γρήγορη ανάπτυξη της τεχνολογίας, της ηλεκτρονικής και ψηφιακής. Όσο για τη βιομηχανία τα αποτελέσματα είναι φανερά. Τα προϊόντα κινούνται ανά τον κόσμο προς όφελος του ανθρώπου. Και ως γνωστόν η συναρμολόγηση των προϊόντων γίνεται σε ένα μέρος, ενώ η διάθεση αυτών γίνεται σε άλλη περιοχή με τιμές που ορίζει το κεφάλαιο. Για παράδειγμα αναφέρουμε την πενικιλίνη που εφευρέθηκε σε ένα μέρος καθώς και το εμβόλιο της πολυμυελίτιδας σε άλλο μέρος αλλά η χρήση των γίνεται σε όλον σχεδόν τον κόσμο.

Από το άλλο μέρος ο κλιματισμός των κτιρίων κ.λπ. που μ' αυτόν εδάμασαν την δυσχέρεια του

ανθρώπου από την αφόρητη ζέστη και την υγρασία τα οποία επιδρούν κακώς στην υγεία του ανθρώπου και στη διατήρηση των φαγητών είναι ένα μεγάλο κατόρθωμα.

Κλείνοντας πόρτες και παράθυρα αποφεύγεται στους κλιματισμένους χώρους η είσοδος των βλαβερών εντόμων και κυρίως της μύγας και έτσι δεν χρειάζεται πλέον η «κουνοπιέρα».

Η διεθνοποίηση της οικονομίας της αγοράς απεδείχθη ότι είναι εύκολο να πραγματοποιηθεί και ότι οδήγησε στην αντίστοιχη διεθνοποίηση ενός ενιαίου νομισματοσ όπως της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από το άλλο μέρος, όμως, η διεθνοποίηση των νόμων της αγοράς και ο ανταγωνισμός είναι δύσκολα, αλλά δύνανται να πραγματοποιηθούν.

Όσον αφορά το κέρδος, δηλαδή ο καρπός που απορρέει από τα εν γένει προϊόντα κ.λπ. θα πρέπει να ερευνηθεί εάν ο καταμερισμός αυτού είναι αποδεκτός και δίκαιος. Εξαρτάται, όπως φαίνεται, από το εργατικό δυναμικό και την ανθρωπότητα των κρατών.

Ο εκσυγχρονισμός, εκτός των άλλων, σημαίνει μεταρρυθμίσεις και αλλαγές στα μεγάλα ζητήματα της οικονομίας, της παιδείας, της υγείας, της γλώσσας και απαιτεί συλλογική προσπάθεια και επανάσταση των συνειδησών.

Κάθε λαός έχει το δικαίωμα της κληρονομιάς και ότι χωρίς τους στυλοβάτες του - τους προγόνους του, διότι αντιπροσωπεύουν το πολιτιστικό του παρελθόν το οποίο φωτίζει τον πολιτισμό του παρόντος - είναι αδύνατον να ορθοποδήσει και φυσικά να μεγαλώσει. Τα ήθη, τα έθιμα και οι παραδόσεις δεν χάνονται. Και θα πρέπει να γίνει σεβασμός στα μη βιολογικά γνωρίσματα τα οποία κάνουν μια υγιή κοινωνία όπως ο κοινός τρόπος ζωής, κοινές παραδόσεις κ.λπ. Και να μη ξεχνάμε ότι οι δυνατές πολιτιστικές επιμειξίες είναι ικανές να φέρουν έναν εμπλουτισμό και συνεπώς να συνεχίσουν μέσα στους λαούς τους θεσμούς και το συναίσθημα ότι ευρισκόμεθα και ζούμε στον ίδιο κόσμο.

Εκείνο που παίζει πρώτιστο ρόλο σε ένα άτομο είναι το πως αντιλαμβάνεται ένα πρόβλημα και πως αντιδρά σ' αυτό διότι το πέπλο του εκσυγχρονισμού απλώθηκε και είναι γεμάτο από εικόνες οι οποίες χρειάζονται το: «η γνώση είναι δύναμη» όπως μας λέγουν.

Οι μεταρρυθμίσεις και αλλαγές είναι δύσκολες και αφού αναλυθούν κρίνονται στο στάδιο της εφαρμογής και εάν είναι πολύπλοκες θα συγκρουστούν και τα αποτελέσματα θα είναι αρνητικά και προκαλούν αντιδράσεις όπως

συνέβη με το γλωσσικό.

Σε κάθε εποχή υπήρξε μία γλώσσα στα σχολεία που επικρατούσε των άλλων. Είχαμε τα Αρχαία ή τα Λατινικά ή τα Γαλλικά και τώρα στις ημέρες μας την Αγγλική, η οποία θεωρείται η γλώσσα της επικοινωνίας (που καλύτερα θα λέγαμε της παγκοσμιοποίησης) εν αντιθέσει με την εθνική μας γλώσσα.

Ότε η παγκοσμιοποίηση και ούτε ο μοντερνισμός, ο κοσμοπολιτισμός, η γενικοποίηση ή ο μεταμοντερνισμός είναι ικανά να μειώσουν τη δύναμη της εθνικής μας γλώσσας. «**Λύσαμε το γλωσσικό ζήτημα αλλά υπάρχει το οξύ γλωσσικό πρόβλημα**» δηλαδή ένα πρόβλημα ποιότητας της γλώσσας όπως λέγει ο καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης και συνεχίζει «ούτε μίσαμα της γλώσσας, ούτε εθνική καταστροφή, ούτε υποτιμητικό, ούτε κίνδυνος να χαθεί μία γλώσσα που περιλαμβάνει στο λεξικό της ξένες λέξεις και ότι η ελληνική γλώσσα έχει ήθος δεν έχει ηθική και δεν υπόκειται σε κανόνες Έσωθεν ή Ξέσωθεν (Μέσα-Έξω)».

Η επίδραση της Αγγλικής σε όλες τις γλώσσες μεταξύ των οποίων και της ελληνικής είναι γνωστή και αναπόφευκτη. Τα 2/3 (οι δύο στις τρεις λέξεις της Αγγλικής) είναι της κλασικής ελληνικής και λατινικής προελεύσεως.

Είναι, λοιπόν, απαραίτητο γι' αυτόν που θέλει και προσπαθεί να ενημερώσει τους άλλους να είναι πρώτα αυτός ενήμερος της ξένης και της μητρικής γλώσσας και να χρησιμοποιεί σωστά όποιες λέξεις για να αποδώσει το νόημά τους. Και για παράδειγμα αναφέρουμε τα παρακάτω που έχουν καταγραφεί στα πρακτικά από δημοσιογράφο: Κατά την περίοδο της κατοχής υπήρξε ένα άσμα που τραγουδούσε όλη η Ελλάδα και οι στίχοι του ήταν «έτσι είναι η ζωή, λουλουδι που φυλλορροεί». Ερωτήθηκαν μαθητές του Λυκείου τι εννοεί το ρήμα «φυλλορροεί». Ο ένας είπε «χάνω τους φίλους μου» και η άλλη είπε «μ' αρέσουν τα φιλιά». Είναι να μη πέσεις από τα σύννεφα!

Απ' αυτό και άλλα η θεμελίωση και η καλλιέργεια προς αποφυγήν της άγνοιας πρέπει να περνάει από μέσα από το σχολείο. Και ο Μένανδρος καλά τα λέγει: «Κακή σκέψη δεν έχει καλό τέλος».

Ελευθέριος Παυλής
U.S.A.

ΧΡ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ωρολόγια - Κοσμήματα
Εθν. Αντίστασης 52
Τηλ. 2710 232633
• Τρίπολη

ΓΑΛΛΙΚΟ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΛΕΥΚΩΝ ΕΙΔΩΝ -
ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ
Βασίλης Α.
Σταματόπουλος
Ερμού 15 Τρίπολη
Τηλ.: 2710 238621

ΜΠΑΣΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Τοποθετήσεις

- πλακιδίων παντός τύπου
- τοποθετήσεις - επενδύσεις
- εσωτερικές - εξωτερικές παντός τύπου

Τηλ.: 2710234870
κινητό: 6945-634240

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ

ΠΕΤΡΕΣ-ΤΖΑΚΙΑ
GRANITEΣ-ΜΑΡΜΑΡΑ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ
ΤΟΥΒΛΑ-ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ-ΜΟΝΩΤΙΚΑ
ΑΜΜΟΧΑΛΙΚΑ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΥΖΙΑΝΗΣ
2ο χλμ. Π.Ε.Ο. ΤΡΙΠΟΛΗΣ - ΑΡΓΟΥΣ, ΤΡΙΠΟΛΗ
22 100.ΤΗΛ.: 2710/234500.ΚΙΝ.: 6973 82.07.40

Αποτελέσματα εκλογών 15-10-2006 ανά Δημοτικό Διαμέρισμα

Αρτεμίσιο

Τσαγγούρης: 428 (ποσοστό 87%)
Γεωργόπουλος: 60 (ποσοστό 13%)

Κάψα

Τσαγγούρης: 209 (ποσοστό 54%)
Γεωργόπουλος: 178 (ποσοστό 46%)

Λουκά

Τσαγγούρης: 516 (ποσοστό 93,5%)
Γεωργόπουλος: 36 (ποσοστό 6,5%)

Νεσπάνη

Τσαγγούρης: 406 (ποσοστό 55%)
Γεωργόπουλος: 329 (ποσοστό 45%)

Πικέρνη

Τσαγγούρης: 225 (ποσοστό 89,6%)
Γεωργόπουλος: 26 (ποσοστό 10,4%)

Σάγκα

Τσαγγούρης: 75 (ποσοστό 37,3%)
Γεωργόπουλος: 126 (ποσοστό 62,7%)

Σιμιάδες

Τσαγγούρης: 173 (ποσοστό 95,6%)
Γεωργόπουλος: 8 (ποσοστό 4,4%)

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής και η εφημερίδα το "ΚΑΚΟΥΡΙ" εκφράζοντας το γενικότερο αίσθημα όλων των Κακουραίων συγχαίρει το νέο Δήμαρχο Τρίπολης, άξιο τέκνο του χωριού μας, **Αλέξανδρο Γ. Κοτσιάνη** για την εκλογή του στο τιμόνι του Δήμου Τρίπολης.

Του ευχόμαστε καλή επιτυχία στα νέα του καθήκοντα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΝΕΣΤΑΝΗ	ΑΡΤΕΜΙΣΙΟ	ΚΑΨΑ	ΛΟΥΚΑ	ΠΙΚΕΡΝΗΣ	ΣΑΓΚΑ	ΣΙΜΙΑΔΕΣ	Σύνολο
1	Γκόφης Αθανάσιος	39	19	35	264	21	25	40	443
2	Λαγούσης Θεόδωρος	40	282	4	14	26	1	31	398
3	Κατσίνης Γεώργιος	18	242	26	9	14	7	19	335
4	Καρώνης Γεώργιος	249	9	3	8	19	18	8	314
5	Παρασκευόπουλος Νικόλαος	144	24	26	42	56	8	14	314
6	Σμυρνιώτης Βασίλειος	10	3	4	253	11	2	6	289
7	Σωτηρόπουλος Περικλής	22	35	22	33	8	4	131	255
8	Μανιάτης Γεώργιος	13	9	7	7	173	7	5	221
9	Λυμπεροπούλου Ευσταθία	16	3	3	139	3	10	2	176
10	Παζιούρος Παναγιώτης	15	5	118	3	4		17	162

Καθώς και οι:

1	Γεωργόπουλος Προκόπης
2	Μαντάς
3	Αρμόνης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Μέσα από την εφημερίδα το "ΚΑΚΟΥΡΙ" θέλω να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μου προς όλους τους δωρητές του Δήμου Μαντινείας και ιδιαίτερα τους Κακουραίους που με τίμησαν με την ψήφο τους και με εξέλεξαν Δημοτικό Σύμβουλο.

Περικλής Σωτηρόπουλος (Σημειάδες)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά τους συγχωριανούς μου και όλους τους δημότες Μαντινείας που με τίμησαν με την ψήφο τους και ελπίζω να ανταποκριθώ στις προσδοκίες τους.

Γ.Θ. Κατσίνης

Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Συνέχεια από την σελ. 6

στικό λόγο στην τόση ορμή που έδειχναν οι χριστιανοί. Όλοι τότε οι Χριστιανοί πήραν τέτοια χαρά και αγαλλίαση για τη δόξα της πίστεώς τους, όση δεν δοκίμασαν άλλη φορά.

Και δικαίως γιατί η λαμπρή νίκη του Μάρτυρα, τα θαύματα με τα οποία τον δόξαζε η Αγία Τριάδα και η ευωδία του τιμίου σώματός του την οποία αισθάνθηκαν και αυτοί οι Τούρκοι τους έφεραν πνευματική χαρά ανεπίπτωτη. Επειτα από λίγη ώρα της αποτομής της αγίας αυτού κεφαλής, άνοιξαν τα κλειστά του μάτια και φαίνονταν σαν μια ζωντανή εικόνα. Όλοι όσοι έβλεπαν θαύμαζαν κατάπληκτοι. Αλλά και το νεκρωμένο πρόσωπο του μάρτυρα προξενούσε χαρά στους ευσεβείς, τύφλωση και λύπη στους εχθρούς της πίστεως και ήταν τόσο ωραίο, τόσο λευκορόδινο το πρόσωπό του που όσοι τον έβλεπαν νόμιζαν ότι ήταν κεφαλή ανθρώπου που μόλις είχε βγει από το λουτρό. Την αγία κεφαλή άρπαξε κρυφά ένας ιερέας και την ενταφίασε και πάντα μοσχοβολούσε. Το δε τίμιο σώμα του άφησαν εκεί τρεις ημέρες και εφάνετο λευκό σαν το χιόνι χωρίς να εξογκωθεί ή να αλλοιωθεί. Ύστερα δόθηκε η γνώμη από τους δυσσεβείς Ουλεμάδες, ότι έπρεπε να το κάψουν, να το αφανίσουν.

Προϊστάμενος όμως των πιστών, αφού έδωσε αρκετά χρήματα δεν επέτρεψε να το κάψουν. Το

πέταξαν όμως έξω από το κάστρο σ' ένα λάκκο. Αλλά οι δούλοι ενός φιλοχρήστου Δημογέροντα με πολύ φόβο άρπαξαν τη νύχτα το μαρτυρικό σώμα και το ενταφίασαν με ευλάβεια στον Άγιο Νικόλαο στην Ιερά Μονή των Βαρών εις δόξαν Θεού του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. **Η μνήμη του εορτάζεται κάθε χρόνο στις 14 Απριλίου στον περικαλλή ναό εδώ στην Τρίπολη στον αγίο τόπο που μαρτύρησε ο Άγιος. Και στο χωριό του Νεομάρτυρα Λιγούδιτσα έχουν ωραία εκκλησία εις μνήμη Του που τη γιορτάζουν κάθε χρόνο μετά το Πάσχα.** Το τροπάριο του Νεομάρτυρος ψέλνουμε με ευλάβεια και ζητούμε από Αυτόν πάντας τας ιάσεις μας. Αμήν.

«Των Αρκάδων τον γόνον και της Χίου ανάστημα και το περιώνυμον όντως Τριπόλεως καύχημα Δημήτριον τον Νέο οι πιστοί γεραίροντες ως Μάρτυρα Χριστού ανυμνήσωμεν βοώντες τω εν Αγίοις Θαυμαστώ Θεώ ημών. Δόξα τω ενισχύσαντι Αυτόν, Δόξα τω στεφανώσαντι δόξα τω ενεργούντι δι' αυτού πάσιν ΙΑΜΑΤΑ».

Είθε σε όλους τους Χριστιανούς που τιμούν τη μνήμη του να είναι προστάτης και βοηθός.

Κάθε χρόνο στις 22 Μαΐου τιμάται πανηγυρικά η μνήμη και των δύο Μαρτύρων και η Τρίπολη πανηγυρίζει και χαίρετά.

Τρίπολη Ιούλιος 2006

Μαρία Παπαϊωάννου-Κοτσιάνη

Συν/χος διδ/σσα

Τα DVD του Συλλόγου μας

Όλα τα τελευταία μεγάλα γεγονότα του συλλόγου είναι σε DVD
α) Χορός του Συλλόγου 2004
β) Εγκαίνια του Ξενώνα
γ) Κοπή της πίτας το 2006
δ) Αρτεμισιακά - Αργαλειός 2006
Η τιμή κάθε DVD είναι 20€.
Τα μέλη του συλλόγου δέχονται παραγγελίες.
Στέλνονται και στο εξωτερικό.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
Εντοιχιζόμενες ΗΛ. Συσκευές
Απορροφητήρες Νεροχύτες
Μπαταρίες Μπάνιου & Κουζίνας
Γερμανική Τεχνολογία

ΤΕΚΑ
ΚΥΣΗΠΕΤΕΧΝΙΚ

Πόρτες-Ντουλάπες
Έπιπλα Κουζίνας
ΜΕΛΕΤΗ ΧΩΡΟΥ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΜΕΣΩ Η/Υ

Χρήστος Βλάχος
Βιομηχανική Περιοχή Τρίπολης
221 00 • Τρίπολη
Τηλ/Φαξ: (0)2710-233185

«ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ 21^{ος} αιώνας»

Τοπικοί Σύμβουλοι Δ.Δ. Αρτεμισίου

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΨΗΦΟΙ
1	Νάγος Κων/νος	167
2	Σταματόπουλος Βασίλειος	121
3	Σταματόπουλος Κων/νος	82
4	Μαλλή - Σπυροπούλου Αναστασία	19
5	Παπαϊωάννου Ευαγγελία	19

Τοπικοί Σύμβουλοι Δ.Δ. ΚΑΨΑ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΨΗΦΟΙ
1	Ρουσιώτης Γρηγόριος	91
2	Σκουντριάνος Ηλίας	59
3	Κλαδούρης Σωτήριος	22
4	Πρώιμου Σπυριδούλα	16
5	Δραγατάκη - Καλόγρη Χρηστίνα	5

Τοπικοί Σύμβουλοι Δ.Δ. ΛΟΥΚΑ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΨΗΦΟΙ
1	Καπλάνης Παναγιώτης	160
2	Ρωμηός Παναγιώτης	151
3	Ράκος Βασίλειος	101
4	Πανούτσος Παναγιώτης	34
5	Πανούτσου - Κατσάνη Ελένη	21
6	Καζά - Προύτσου Χριστίνα	12
7	Παλαιολόγου - Βέρρου Μαρία	9

Τοπικοί Σύμβουλοι Δ.Δ. ΠΙΚΕΡΝΗ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΨΗΦΟΙ
1	Καλασσούντας Φώτιος	76
2	Δημόπουλος Παναγιώτης	73
3	Γατσιοπούλου Γεωργία	54
4	Μικρούλη Κων/να	11

Τοπικοί Σύμβουλοι Δ.Δ. ΣΑΓΚΑ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΨΗΦΟΙ
1	Κοσμάς Δημήτριος	55
2	Συντρίκου - Δημοπούλου Βαρβάρα	13
3	Τσιουραπής Ιωάννης	4

Τοπικοί Σύμβουλοι Δ.Δ. ΣΙΜΙΑΔΩΝ

α/α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΨΗΦΟΙ
1	Νικολόπουλος Παναγιώτης	105
2	Προκοπίου Γεώργιος	48
3	Καραλή - Ρουμελιώτη Σοφία	17